HALKIN SESİ

123

23 Ağustos 1977
250 Kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

TÜRKEŞ'İN SON BOMBASI

ZAM!

BOMM!

ÇKP'NİN ZAFERLE SONUÇLANAN 11. KONGRESİNİ SELAMLIYORUZ

TUNCELİ- PÜLÜMÜR

Düğünde, köylüler dergimize 920 lira bağış yaptı

Biz Uzunevler köylüleri, bir kız arkadaşımızın düğününde Halkın Sesi için bağış topladık.

Önce damatla konuşarak devrimci mücadelenin önemini belirttik. Devrimci mücadelenin yürümesinin halkımızın yapacağı çeşitli fedakarlıklarla mümkün olacağını söyledik. Damat bunun üzerine Türkiye emekçilerinin dergisi Halkın Sesi'ne 250 lira bağış verdi.

Düğün akşamı kız arkadaşımız halk oyunları oynadılar. Düğüne gelen köylüler, bu oyunları coşkuyla izlediler. Kız arkadaşlarımıza para taktılar. Onlar da toplam 170 lira tutan bu parayı dergimize bağışladı.

Sabahleyin gelinin getirilmesi sırasında, yöremizin adeti olarak gelin arabasının önüne geçip durdurduk. Gelin ve damada bundan sonraki hayatlarında ve devrimci mücadelelerinde başarılar diledik. Bu sırada damadın damadın babası da Halkın Sesi'ne 500 lira bağışta bulundu. Düğünde topladığımız 920 lirayı Türkiye halkının dergisi Halkın Sesi'ne gönderiyoruz.

UZUNEVLER KÖYLÜLERİ

Akçeşme köylülerinin bağışı

AYDIN'ın İncirliova-Akçeşme köylüleri, aralarında topladıkları 500 lira bağışı dergimize göndermişlerdir. Akçeşmeli köylü arkadaşların bu bağışı, bizim için çok değerli bir destektir. Akçeşme köylüleri bize güç verdiler, mücadele azmimizi yükselttiler.

HALKIN SESİ bugüne kadar işçilerin köylülerin desteğine güvenmiş, onların dişinden tırnağından artırdıkları bağışlarla yaşamıştır. Dergimiz, bu desteğe ve güvene layık olmak için elinden geleni yapacak ve halka hizmet yolunda daha büyük bir çaba harcayacaktır.

ARTVIN

Karadeniz halkının alınteri Rus gemilerine yükleniyor

Ben Artvin'de askerlik vazifesini yapmakta olan bir erim. Artvin'de Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı iyi bir mücadele verilmektedir. Sosyal-emperyalistlerin gerçek yüzü halka devrimciler tarafından açıklanmaya çalışılıyor. Jandarma, sosyal-emperyalizme zarar veren her türlü mücadeleyi önlemeye çalışıyor. Bunun için devrimcilere saldırıyorlar ve işkence yapıyorlar. Fakat bağımsızlık mücadelesine hiç bir güç mani olamaz.

Rusya sınırında olan Kemalpaşa ilçesindeki halka gece saat onbirden sonra sokağa çıkmak yasaklanmıştır. Jandarma geceleri sokakta gördüğü kişileri karakollara götürüyor ve dayak atıyor. Geceleri kahvelere girip halkı tehdit ediyorlar. Karakolun bütün ihtiyaçlarını da halktan karşılıyorlar.

Karadeniz limanları Rus ticaret gemileriyle dolu. Dev Rus ticaret gemilerinin dolmak bilmeyen ambarları Karadeniz halkının emeğini, alınterini devamlı olarak yüklemektedir. Ruslar Karadeniz halkını sömürmektedirler.

Yaşasın Bağımsız ve Demokratik Türkiye için mücadelemiz!

Yurtsever bir asker

İSTANBUL

Bombaların neye hizmet ettiğini anladım

Derginizin 122'inci sayısını okudum ve size bu mektubu yazmaya karar verdim. Diyadinliyim. İki senedir üniversiteye girememiş, lise mezunu bir gencim. Devrimciyim. İstanbul'da çalışarak geçiniyorum.

Bugüne kadar Türkeşçi faşistlerin yaptığı zorbalıklara ses çıkarmıyorduk. Daha doğrusu onların yaptığı gibi yapmıyorduk. Yeni MC kurulduktan sonra bazı devrimci arkadaşların eylemlerini çok beğendim. Ve dedim ki, bundan sonra faşistlerin yüreğine korku salacağız. Bir müddet geçince bir de baktım, Hürriyet gazetesi, Günaydın gazetesi bu eylemleri allıyor, pulluyor. Sanki onların hoşuna gidiyor. Trenlere bomba konuyor, halkın kalabalık olduğu yerlere bomba atılıyor. Sonra o örgütler 'bunu biz yapmadık' diyor. Düşündüm. Peki bu eylemlerin bazısını onlar yapıyor. Bazısını da polis yapıyor. O halde demek ki, polisin de işine geliyor böyle eylemler.

Sonra derginizi okudum. Baktım benim düşündüklerimin aynısını yazmış. Daha derinden düşündüm. Bakıyorum piyasada gerilla kitapları, bomba tarifli kitaplar. ..Dedim bunların hepsi biribiriyle bağlantılı. Demek ki, bu gruplar polisin oyununa geliyor.

S. ŞAHIN

Not: Arkadaşın mektubunun bir kısmını yayınladık. Bahsettiği diğer meseleleri kendisiyle tartışmak istiyoruz. Dergi büromuza uğramasını veya açık adresini yazmasını rica ediyoruz.

TEK kampında işçiler 18 saat çalıştırılıyor

Ben TEK'in (Türkiye Elektrik Kurumu) Bursa Gemlik'deki dinlenme kampında çalışıyordum. Kampın sadece 2 ay açık olması nedeniyle bir sendikaya üye olamadık.

Ben 15 yaşındayım. Sabah saat 6.30'dan akşam 00.30'a kadar toplam 18 saat çalışıyorduk.

TEK kampında 18 saat çalışıp 42 lira almanın yanında demokratik olmayan daha birçok şey vardı. Oraya çalışmaya gelen öğrenciler, işçiler sömürüldükleri yetmiyormuş gibi, bir de patron ve uşakları tarafından dövülüyorlardı. TEK'in kodamanlarından olan Gültekin Silman'ın adamlarından Makaracı Recep, bir arkadaşımızı şarkı söyledi diye dövdü. Ertesi gün Gültekin Silman aynı arkadaşımızı bir kere daha dövdü. Bizler o gece direniş yapmayı kararlaştırdık. Bu direnişi TEK' in dinlenme kampına gelenler de destekleyeceklerini belirttiler. Ama Gültekin Silman bunu duymuş, bizleri çağırdı Aramızdan temsilci seçtiğimiz bir arkadaş koşulların çok ağır olduğunu, asgari ücretin 60 lira ve iş gününün 8 saat olduğunu, işçilere haklar tanınmasını istediğimizi belirtti. Fakat Gültekin Silman Türkiye'de yüzbinlerce işçinin asgari ücretin altında çalıştığını, biz gidersek bu ücretle çalışacak işçiyi kolayca bulabileceğini söyledi.

Bunun üzerine biz 14 arkadaş işten ayrıldık. Bu mücadelemizde bazı hatalarımız olduysa da işçi sınıfının kendi kendisinin kurtarıcısı olduğunu gördük.

Bir İşçi

Faşist işgali devrimci siyaseti uygulayarak kırdık

Okulumuz iki yıldır faşistlerin işgali altındaydı. Yurtsever ve devrimci öğrenciler okula alınmıyor, faşistler tarafından dövülüyordu. Revizyonistler de Akademi öğrencilerinin mücadelesini baltalayarak, faşist işgalin sürmesini kolaylaştırdılar.

Bu sene imtihan döneminde faşist işgali kırmak ve imtihanlara girmek için toplu halde okula gidilmesini savunduk. Daha sonra Tarsus'ta öğrenime açılıp sonradan siyasi amaçlarla Adana'ya taşınan Tarsus İşletmecilik Yüksek Okulu öğrencileri ve Akademi öğrenci kitlesini birleştirerek, topluca okula gittik.

Revizyonistler ise, mücadelenin kızıştığı bu dönemde devrimcilerin önderliğini dağıtmak istediler. Kitleyi bölmeye çalıştılar. Revizyonistler akşam imtihanına girilmemesini, eğer girilirse faşistlerin saldıracağını ve bomba atacaklarını söylediler. Böylece kitleler üzerinde korku ve yılgınlık yaydılar. Bizler, okula kararlı bir şekilde gideceğimizi söyledik. Kitle önünde revizyonistlerin yüzü teşhir edildi. Revizyonistlerin bölücülüğü önlendi.

H. Kurtuluşçuları revizyonistlere karşı mücadeleyi zayıflatan ve onları güçlendiren bir yol izlediler. "Revizyonist leri aramızdan atalım, dövelim" dediler.

Aynı şekilde H. Kurtuluşçuları faşistlere karşı mücadeleyi de haklı bir zeminde yürütmediler. Tek tek faşistleri ve hatta faşist olmayanları döverek, mücadeleye zarar verdiler. İmtihanların bitimine iki gün kala, bir subay ve yanındaki arkadaşına saldırdılar. Sonra da, "faşist zannetmiştik, yanlışlık oldu" dediler. Bu tutum faşistleri ve revizyonistleri güçlendirmekten başka bir şeye hizmet etmez.

Biz proleter devrimci öğrenciler, faşizme ve revizyonizme karşı mücadelenin en geniş kitleyle birlikte haklı bir zemine dayanarak yürütülmesini savunup uyguladık.

Akademide faşistlere ilk kez kararlı bir mücadeleyle karşılık vermemiz, revizyonistlerin de kitleler üzerindeki etkisini kırdı. Önümüzdeki günlerde hatalarımızdan da ders ler çıkararak mücadeleye devam edeceğiz. Faşist işgallerin kırılması ve iki süper devlete karşı mücadele için tüm öğrenci gençliğin birleştirilmesine çalışmalıyız.

Adana Akademisi ve Tarsus İşletmecilik Yüksek Okulu'ndan Devrimci Öğrenciler

HALKIN SESİ

HAFTALIK SİYASİ DERGİ/ SAHİBİ:HÜSEYİN KARANLIK/ SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ:KLOD - FARER CADDESİ, 38/1 DİVANYOLU-İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: PK 1103 KARAKÖY-İSTANBUL/ABONE KOŞULLARI: YURTİÇİ YILLIK 125, ALTI AYLIK 65 LİRA ; YURTDIŞI YILLIK 200, ALTI AYLIK 100 LİRA / BASKI: DAILY NEWS / YAYIN İLANLARI: 200 LİRA/ GENEL DAĞITIM: TÜR-DA, Hamam Sokak, No: 4 Cağaloğlu-İSTANBUL ; TÜR-DA, Menekle Sokak No: 16 Kızılay-ANKARA; TÜR-DA, 847 sokak, Birlik Han No: 34/9 Konak-İZMİR ; TÜR-DA, Cemal Gürsel Caddesi Zeki İşhanı No:13 ADANA ;EYLEM Kitabevi, Suakar Pasajı, Kat: 3 DİYARBAKIR , YILDIZ Kitabevi Eyüboğlu Caddesi, Uğur Pasajı GAZİANTEP,/ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİĞİŞ / .

Karanlık güçlerin iki kamburu: 1 MAYIS ve LOCKHEED

Sık sık ordunun geleneklerinden, geleneklere bağlılığından sözedilir. Son bir iki senedir bu geleneklere bir yenisi daha eklendi. Gazetelerde Lockheed rüşvet olayıyla ilgili haberler çıkar. Arkasından radyodan bir bildiri:"Orduya dil uzatanın dili kesilir". MC'nin düşürülmesi için genel grevden sözedilir. Arkasından bir bildiri:"Bu sevdadan vazgeçin, yoksa...".

Geçtiğimiz hafta bu yeni geleneğe uygun bir bildiri daha yayınlandı. Bildiri 1 Mayıs katliamıyla ilgili bazı gerçekleri açıklayan gazetelere "bu yayınların kendilerine fayda getirmeyeceği - ni" hatırlatıyordu! Bildiri ayrıca Kara Kuvvetleri Komutanlığı sorununda, Türkeşlerin adayı Ali Fethi Esener'in yanında yer aldığını da açığa vuruyordu. Kafalarda, bildiriyi yayınlayanların 1 Mayıs konusunda niçin bu kadar hassas olduğu sorusu uyanıyor. Bu sorunun cevabını gazetelerin sözkonusu yayımından öğreniyoruz. Hürriyet gazetesi 18 Ağustos tarihli yayınında "1 Mayıs katliamının, o günlerde yapılan sabotajların ve tertiplerin Kontrgerilla adı verilen Özel Harp Dairesi mensuplarınca gerçekleştirildiğini ve bu dairenin MHP ile işbirliği halinde çalıştığını" açıklıyor. Gazete ayrıca Orgeneral Ersun'un bu olaylardan sorumlu olduğu için emekliye ayrıldığını belirtiyor. Aslında bütün bunlar dergimizde açıkladığımız gerçeklerdir. Artık bu gerçekler günlük basında açıkca yazılmaktadır.

Herhangi bir demokratik ülkede Genelkurmak Başkanının böyle bir açıklama üzerine sorumlular hakkında soruşturmaya geçmesi beklenir. Ama Türkiye'de tam tersi olmaktadır. Açıklamayı yapan gazeteler tehdit edilmekte, bu konuda yazacak olanlara "menfaatleri"hatırlatılarak gözdağı verilmektedir. Aslında bildiriyle menfaati savunulanlar Lockheed rüşvetçileri ve 1 Mayıs tertipçileridir. İlginç olan diğer bir nokta da şudur: Korgeneral Musa Öğün "hakkındaki iddialar karşısında kendini savunmadığı" gerekçesiyle Genelkurmay Başkanı'nı dava etmiştir. Musa Öğün neye karşı ve niçin savunulmasını istemektedir? Nedeni açıktır: 12 Mart işkencecisi Musa Öğün'ün adı Ersun'la beraber 1 Mayıs katliamına ve faşist darbe girişimine karışmıştır. Gerçekten Genelkurmay Başkanı'nın bu generallerle ilgili olarak suskunluğunu koruması merak konusudur.

Anlaşılan sırtlardaki kamburlar, kambur sahiplerini birbirinden ayrı hareket edemez hale getirmiştir. Bu kamburların için Lockheed rüşveti ve 1 Mayıs katliamında düğümlenen suçlarla doludur. Bazı "etkin çevreler"in ne zaman Lockheed rüşvetinden ve 1 Mayıs katliamından sözedilse tehditler savurmaya başlamaları boşuna değildir. Günışığına çıkarılmaktan ve halka hesap vermekten ödleri kopan karanlık güçler birbirlerine sıkıca sarılarak ayakta durmaya çalışıyorlar. Bunlar öylesine suça ve karanlık işlere batmışlardır ki, her kötülüğü yapabilirler. Enerji şalterimizi Moskova'ya bağladıkları, Rus uçak gemilerini Boğazlarımızdan geçirdikleri ve şimdi de silah almaya anlaşma yapmaya hazırlandırları gibi ülkenin kapısını sosyal-emperyalistlere açabilirler. 1 Mayıs'ta yaptıkları gibi halka insafsızca kılıç sallayabilirler. Tıpkı Lockheed rüşvetinde olduğu gibi halkın ve ülkenin çıkarlarını üç beş kuruşa satabilirler. Bütün bunlar ortaya çıkmasın diye de her türlü zorbalığa baş vurabilirler.

Bu karanlık güçleri en çok korkutan, iktidardaki mevzilerini kaybetmektir. Kara Kuvvetleri Komutanlığının çatışmalara konu olan önemi işte bu noktada yatmaktadır. Kara Kuvvetleri'nin başına kim getirilmek isteniyor? Kürt halkına savurduğu tehditler, yaptığı zulüm ve Üçüncü Ordu'yu Türkeş faşistlerinin karargahı haline getirmesiyle göze giren Ali Fethi Esener! Yaptığı zorbalıklarla göze giren, yine zorbalıkla yükselmeye çalışıyor.

Kara Kuvvetleri Komutanlığı üzerine sürdürülen tartışmalar esrar perdesini daha da aralamıştır. Hürriyet gazetesi 1 Mayıs katliamını Özel Harp Dairesi ve onun vurucu gücü Kontrgerilla'nın gerçekleştirdiğini yazmaktadır. Nedir bu Özel Harp Dairesi? Nedir bu Kontrgerilla? Bunlar kime karşı savaşmaktadırlar? Kontrgerillanın halkı ezmek amacıyla kurulduğu bilinmektedir. İşçilerin grevini, köylülerin toprak mücadelesini zorbalıkla ezmek bunların görevidir. Kürt köylerine baskınlar düzenleyen, halka zulmeden komando birlikleri bunların emrindedir.

İşte bu Kontrgerillanın tertiplediği 1 Mayıs katliamının sorumluları açıkca ortada olduğu halde kimsenin kılına dokunulmamaktadır. Caniler her zamanki karanlık işlerinin başındadır. Cinayetler işliyorlar, bombalar atıyorlar, sabotajlar yapıyorlar. Türkeş faşistlerinin orduda kilit mevkileri ele geçirmesi ve adım adım ilerlemesi için çalışıyorlar. Üstelik bu işleri Genelkurmay Başkanı'nın Özel Kalem Müdürlüğü koltuğundan idare ettikleri basında yazılmaktadır. Genelkurmay Başkanı üzerinde önemli etkisi bulunduğu belirtilen Özel Kalem Müdürü Albay Orhan Kilercioğlu'dur.

Demokrasiyi dillerinden düşürmeyenler ise bütün bunlar karşısında susmaya devam ediyorlar. CHP yöneticileri, olan bitenin içyüzünü gazetelere yansıyanlardan çok daha iyi bilmekte - dirler. Nitekim Ecevit de bu konuda bilgisi olduğunu daha önce açıklamıştı. CHP yöneticileri bu canileri açıklamadıkları sürece onların suçlarına ortak olmaktadırlar. Kontrgerillanın kökü kazınmadıkça yeni cinayetlerin, saldırıların, sabotajların önü alınamaz. Türkeşlerin adım adım ilerlemeleri önlenemez.

Her şey iki karanlık noktada düğümleniyor. Büyük harflerle bir kere daha ilan ediyoruz: 1 MAYIS KATLİAMI ve LOCKHEED RÜŞVETİ. Bu düğümlerde Türkeşler, Demireller, Ersunlar, Esenerler ve bütün karanlık güçler kenetlenmiş duruyorlar. Bu karanlığa ışık tutmak bütün demokratların ve yurtseverlerin görevidir.

HALKIN SESİ

SAHTE BARIŞ KONFERANSI

Sosyal-emperyalizmin 5'inci kolunun güdümünde kurulan sahte Barış Derneği'nin 1 Eylülde sözümona bir Barış Konferansı tezgahlamak üzere harekete geçtiğini öğrenmiş bulunuyoruz. Bu derneğin sekreteri Enis Coşkun el altından bazı aydınlara ve kuruluşlara çağrılar gönderiyor.

Çağrı yapılan kuruluş ve kişiler kimlerdir? Bunlar hangi kıstaslara göre seçilmişlerdir? Mesele Barış gibi son derece önemli ve herkesi ilgilendiren bir mesele olması na rağmen bütün bunlar, ve Konferansın mahiyeti kamuoyuna niçin açıklanmamaktadır?

Aslında bütün bunların nedeni gayet açık. Revizyonistlerin dilindeki "barış" sözcüğü, sadece günümüzün en büyük savaş kundakçısı Yeni Çarların bütün dünyayı uyuşturmak için kullandığı bir aldatmacadır. Bunun, kendileri de farkında. Bu yüzden açıkça ortaya çıkıp, göğsünü gere gere iş yapamıyorlar. Daha önce, derneğin kuruluşu sırasında olduğu gibi bu sefer de bazı iyi niyetli aydınları alet edebilmek için işi oldu bittiye getirmek isti - yorlar.

Hatırlanacağı gibi İ. Bilen revizyonistlerinin güdümünde sahte bir barış derneği oluşturabilmek için, bu derneğin kuruluş çalışmalarını yürüten Enis Coşkun, İstanbul Barosu da dahil bazı kuruluş ve kişileri bir oldu bittiye getirerek bunları paravan olarak kullanmaya yelten - mişti.

Ne var ki revizyonistlerin marifeti çabuk açığa çıktı. Baro başkanı Orhan Apaydın ve diğer bazı kişiler bu işten el çekmeyi uygun gördüler. Baro yönetimi, çevrilen dolaplar konusunda Enis Coşkun'dan "bilgi istedi" ve örgütü bütünüyle alet olmaktan kurtardı.

Biz, 1 Eylül'de tezgahlanmak istenen sözde Barış Konferansını öğrenince "Barış Derneği'nin yöneticilerini aradık. Dernek Başkanını ve Sekreter Enis Coşkun'u henüz bulamadık. Derneğin yönetim kurulu üyesi Ali Sirmen ise görüşmemizde, daha meseleyi açar açmaz, bu konuyla ilgili kendisinin hiç bir bilgisi olmadığını, Enis Coşkun'a başvurmamızı söyledi. Ali Sirmen' nin, Yönetim Kurulunda olmasına rağmen böyle önemli bir konuda bilgisinin olmaması nasıl açıklanır? Yönetim kurulu üyesinin dahi bilgisi dışında tezgahlanan bir "barış" konferansının barışa mı, yoksa barışın en azılı düşmanlarına mı hizmet edeceği açık. Eğer Yönetim Kurulu üyesi Ali Şirmen'in gerçekten bilgisi var da bunu açıkça savunamıyorsa, bu durum Rusya'nın adamlarıyla hâlâ daha iyi işler yapılabileceğini hayal eden bazı aydınlar, mesela Konferans başkanlığını üstlenen Erdal Atabek için uyarıcı olmalıdır.

Biz arzu ediyoruz ki kimse Rus beşinci kolunun denetimindeki bir "Barış" oyununda figüranlık yapmasın.

Yorumsuz

Meclis Araştırma Komisyonu Başkanı
YILMAZ ALPASLAN

"Araştırmalarımız sonunda Lockheed olayının ortaya çıkmasını önlemeye çalıştığı anlaşılan Genelkurmay Başkanı Orgeneral Semih Sancar ile Genelkurmay Başkanlığı Askeri Savcısı haklarında yetkili askeri adli mercilerde koğuşturma açılması gereği ortaya çıktı." (2 Nisan 1977 Gazeteler)

Genelkurmay Başkanı SEMİH SANCAR

"İstanbul Birinci Ordu Karargahını ziyaret eden ve bir brifinge katılan Genelkurmay Başkanı Orgeneral Semih Sancar, "... Orduya uzanan diller kesilecektir." demiştir. (5 Nisan 1977 Günaydın)

HÜRRİYET GAZETESİ

"Orgeneral Namık Kemal Ersun'un Kara Kuvvetleri Komutanlığındaki görev süresi, aslında 29 Mart 1978'de dolacaktı. Bu yüzden Ersun'un silahlı kuvvetlerde de pek görülmemiş şekilde aniden 'Resen' emekliye sevki bir sürpriz etkisi yarattı... Orgeneral Ersun'un bir darbe hazırlamakta bulunduğu, amacının MHP'yi işbaşına getirmek olduğu söyleniyordu. Yine bu arada, 1 Mayıs'daki 1 Mayıs olaylarının 'Kontrgerilla' adı verilen 'Özel Harp Dairesi' mensupları tarafından düzenlendiği. Ecevit 'e karşı girişileceği öne sürülen suikast teşebbüsünün de ayni kişiler tarafından planlandığı, Orgeneral Ersun'un bu girişimlerden haberdar olduğu rivayetleri yayıldı..."

"Kara Kuvvetleri Komutanlığı ile ilgili gelişmelerde, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Semih Sancar'ın Özel Kalem Müdürü Albay Orhan Kilercioğlu'nun adı da çok geçiyor.

"Orgeneral Sancar üzerinde çok etkisi olduğu belirtilen Albay Kilercioğlu, 'Özel Harp Dairesi'ne mensup bir albay.

"CHP İzmir Milletvekili Süleyman Genç, Ağustos'un ilk haftası içinde CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'e verdiği bir mektupta 'Özel Harp Dairesi'nin, MHP ile işbirliği içinde olduğunu, özellikle başkent çevresindeki bütün kritik birliklerin yönetimini bu dairenin ele geçirdiğini öne sürdü."(18 Ağustos 1977)

Genelkurmay Başkanı SEMİH SANCAR

"Bu kabil yazıları yazanların davranışlarının her şeyden önce milli birlik ve beraberliğimize zararı dokunduğu gibi, silahlı kuvvetleri de rencide ettiği dikkatten uzak tutulmamalıdır. ...

"Bu kabil neşriyatın sahiplerine de faydası dokunmayacağının gözönünde bulundurulması ... önemle duyurulur." (Hürriyet, 19 Ağustos 1977)

DEMİREL-TÜRKEŞLER

DİNAMİT PAKETİ ve ZAM PAKETİ

Son iki haftadır gazete başlıklarını işgal eden haberleri şöyle özetleyebiliriz:

8 Ağustos 1977:

* MC hükümetinin bir "ekonomik tedbirler paketi" hazırladığı açıklandı.
* Polis yetkilileri MC hükümetinin kuruluşuyla beraber bazı gizli örgütlerin "laf bitti, artık eylem başladı" diyerek harekete geçmeye hazırlandırlarını bildirdi.

9 Ağustos 1977:

* "Ekonomik tedbirler paketi"nin, halkın bazı temel ihtiyaç maddelerine zam yapılmasını öngördüğü bildirildi. MHP'li Tekel Bakanı Gün Sazak tekel maddelerine zam yapılacağını açıkladı.
* Bombacı Leyla adlı "anarşist"in yönetimindeki hücre İnterkontinental Otelini kurşun yağmuruna tuttu.

10 Ağustos 1977:

* Gazeteler tekel maddeleri dışındaki bazı maddelere de zam yapılacağını yazıyor. MC hükümetinin yeni zam planları hazırladığı bildirilmektedir. Birçok maddenin fiyatına büyük miktarlarda zam yapılacak.
* İnterkontinental Otelini kurşun yağmuruna tutan Bombacı Leyla yeni eylem planları hazırlamak üzere hücresine çekildi. Bombacı Leyla büyük eylemler yapma kararı aldı. Gizli örgütün bu eylemlerinde polis şeflerini hedef alacağı bildiriliyor.

14 Ağustos 1977:

* Buğday, fındık, incir ve üzüm taban fiyatları açıklandı. Hayat pahalılığı geçen seneye göre yüzde 30 artarken, taban fiyatlarındaki artık yüzde 10 kadar. Haşhaş taban fiyatı geçen senekinin aynı. MHP'li Ticaret Bakanı Ağâh Oktay Güner, "üreticinin alınterini değerlendirdik" diyor. Ayrıca petrole, benzine ve una zam yapılacağı açıklandı.
* Antalya'da bir polis komiserinin arabasına bomba kondu. Ankara'da maocu bir gizli örgüt yakalandı. Türkeş ve MHP'li bakanlar "anarşiyi ezeceğiz" dedi.

15 Ağustos 1977:

* Tekel maddelerine büyük oranda zam yapıldı.
* Bombacı Leyla ve hücresinden çıktı ve büyük bir eyleme girişti. Genç ve güzel kız İstanbul'da bir treni havaya uçurmaya kalktı.

16 Ağustos 1977:

* Demire, çimentoya ve kömürü de zam geliyor. İlaç fiyatları da artacak.
* Bombacı Leyla ve hücresi Türkiye'nin en büyük tankerine sabotaj yapmak amacıyla bir yanıcı madde atarak kaçtılar. Polis "Leyla'yı ve hücresini bir türlü yakalıya - mıyoruz" dedi.

17 Ağustos 1977:

* Posta, otobüs, tren ve vapur ücretlerine de zam yapılacak.
* İstanbul'da bazı kişiler iki fabrikanın temellerine dinamit yerleştirdiler. Polis, bir vatandaşın ihbarı üzerine dinamitleri patlamadan tesirsiz hale geterdi. Türkeş, "devletin temellerine dinamit koyan anarşistleri ezeceğiz." dedi.

18 Ağustos 1977:

* Pirinç, kahve, ekmek bulunamıyor. Kuyruklar uzadı.
* Ermenilerin Türk elçilerini öldürmeye devam edecekleri bildiriliyor.

ÜÇLÜ OPORTÜNİST BLOKUN SALDIRILARI

Tam bir ideolojik bozgun ve dağılma içine giren Üçlü Oportünist Blok, çaresizlik içinde ne yaptığını bilmez duruma düşmüştür.

Hatırlanacağı üzere geçen sayımızda H. Yolu'nun ne idüğü belirsiz bazı unsurları, bazı pavyon kabadayılarını İstanbul'daki Site yurdunda dergimizi satan proleter devrimcilere saldırttığını yazmıştık. Geçtiğimiz hafta içinde de başını, özellikle H. Yolu'ndan ve H. Kurtuluşu'ndan olanların çektiği bir grup proleter devrimcilere saldırılarını sürdürdüler. 16 Ağustos Salı günü saat 14. sıralarında yurt kantininde, H. Kurtuluşu ve H. Yolu'ndan 25-30 kişi, Halkın Sesi'nin satan 5 arkadaşımızın üzerine geldiler. Arkadaşlarımıza Halkın Sesi'ni sattırmayacaklarını söylediler. Arkadaşlarımız Halkın Sesi'ni satmaya kimsenin engel olamayacağını belirtince, bu kişiler, gözü dönmüş bir şekilde proleter devrimcilerin üzerine saldırdılar. Bu saldırıda iki arkadaşımızın dişleri kırıldı ve diğerleri de yaralandı. Karşıdaki Sivas yurdundan bu saldırıyı seyreden faşistler alkış tutuyorlardı. Saldırganlar arkadaşlarımızı yurda sokmayacaklarını da söylediler. Bundan sonraki günlerde ise 80-100 kişilik bir grubu sürekli olarak yurtta hazır bulundurdular.

18 Ağustos günü proleter devrimciler Halkın Sesi'ni yurtta satmaya başladılar. Üçlü Oportünist Blokun hazır bulundurduğu grup, dergimizi sattırmamaya karar aldıklarını bildirerek, arkadaşlarımıza bir kez daha saldırdılar. Proleter devrimciler bunlara gereken cevabı verdi.

19 Ağustos Cuma akşamı ise yurtta kalan gençlerin katıldığı bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda H. Yolu ve H. Kurtuluşu'ndan olanlar, arkadaşlarımızın yurttan atılmasını ya da hiç bir siyasi faaliyet göstermelerine izin verilmemesi gerektiğini söylediler. Proleter devrimciler, olayların sorumlusunun saldırganlar olduğunu belirterek, eğer böyle bir karar alınırsa dinlemeyeceklerini belirttiler. Hiç bir zorbalığın dergi satışını ve devrimci fikirleri savunmalarını engelleyemeyeceğini söylediler. Toplantıda bulunanların büyük çoğunluğu H. Yolu ve H. Kurtuluşçuların önerisine karşı çıktılar.

Bu tür zorbalıkların proleter devrimcileri hiç bir şekilde mücadelelerini yürütmekten alakoyamayacağı açıktır. Bugüne kadarki tecrübeler, bunu açıkça kanıtlamıştır. Buna rağmen bu saldırılar nasıl açıklanabilir?

Üçlü Oportünist Blok hızla dağılmaktadır. Devrimcilerin proletaryanın bayrağı altında birleşmeleri de hızlanmıştır. Üçlü Oportünist Blokun şefleri bu gelişmeyi durdurabilmek için, çaresizlik içinde bir kez daha bu türden yöntemlere başvurmaktadırlar.

Özellikle gençlik saflarına sızmış bazı yabancı unsurlar tarafından kışkırtılan bu türden saldırılar, aynı zamanda Türkeş'in bir kısım maceracı grupları alet ederek, ülke çapında yürüttüğü bombalı sabotajlı tertiplerin bir devamıdır. 1 Mayıs'ta da faşistler ve İ. Bilen kliği, Üçlü Oportünist Bloku, bir alet olarak kullanmıştı. Gençlik içinde kışkırtılan bu kavgalarda da yine Üçlü Blokun kullanılması tesadüf değildir.

Proleter devrimciler bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da, saldırılara hiç bir şekilde pabuç bırakmayacak, devrim davasına zarar veren, gençliğin ve halkın saflarını bölen unsurları teşhir edecek ve böyle unsurların halkın safından temizlenmesini mutlaka sağlayacaktır.

İFTİHARLA SUNAR:

Bombacı Leyla

"Genç ve güzel kız çok yufka yüreklidir." (Hergün gazetesi-11 Ağustos 1977)

19 Ağustos 1977:

* Demirel, "ekonomik tedbirler paketini" müreffeh bir Türkiye yaratmak için hazırladıklarını söyledi.

* Yolda bulduğu bir paketle oynayan 6 yaşındaki bir çocuk, paketin patlaması sonucu ağır yaralandı.

İşte Günaydın, Tercüman, Hürriyet gibi büyük basından aldığımız haberlerden oluşan 15 günlük bir Türkiye tablosu. Ne tuhaf birşey! Türkeşlerin, Demirellerin her "tedbirinin" arkasından Bombacı Leyla sahneye çıkıyor. İşçi sınıfı MC'ye karşı genel greve mi hazırlanıyor, karşısında Bombacı Leyla! 1 Mayıs'ta işçi sınıfı bayramını mı kutluyor, üzerine kurşun yağdıran "tim"lerin başında yine aynı güçler. Pahalılıktan şikayet eden halkın tepesinde yine Bombacı Leyla! "Ekmek, pirinç kuyrukları uzamış gitmiş". "Aman sus! Bombacı Leyla duymasın". "Üreticinin ürününün taban fiyatı düşük tutulmuş". "İtiraz etme, Leyla bir söylersem".

Türkeş'in haşhaş yasağı

* Türkeş 1974'de Türkiye, Amerika'nın haşhaş yasağını kaldırdığında "aman dostumuz Amerika'yı kızdırmayalım" diyerek buna karşı çıkmıştı. Üç sene sonra Türkeşlerin MC hükümeti, haşhaş taban fiyatında geçen seneye göre hiçbir artış yapmadı. Anlaşılan Türkeş baskıyla ve tehditle dize getiremediği haşhaş üreticisini yoksulluk ve sefalete iterek haşhaştan vazgeçirmeye çalışıyor. Türkeş, aynı Türkeş: Emperyalist uşağı.

Karaborsacıların avukatı: Rauf Tamer

* Tercüman Gazetesinin yazarı Rauf Tamer, tekel zamlarını on gün önceden ilan eden MHP'li Gün Sazak'a övgüler düzüyor. Gün Sazak, "milletin istifçilik ve karaborsacılık yapmıyacağına güvendiği için" zamları önceden açıklamış!

İşte Gün Sazak'ın istifçılık ve karaborsacılık şebekesinden biri daha. Milletin karaborsacılık yapmıyacağına güveniyormuş! Kendisini milletten saymadığı besbelli. Millet nasıl karaborsacılık yapsın? Sizin gibi karaborsacıların elinde millet esir.

Siz de karaborsacı değilseniz, Gün Sazak'ın zammı ilan etmesinden sonra sigara ve içkiler nereye gitti? Zam söylentisi çıkar çıkmaz piyasadan kaybolan demir ve çimento havaya mı uçtu?

Yani her melanetin altından bu kız çıkıyor. İn midir, cin midir, yoksa devlet midir? Türkeş'in bir elinde zam paketi, bir elinde dinamit paketi. Bombacı Leyla'nın Türkeş'ten başkası olmadığı apaçık ortadadır.

Türkeş'in son bombası vatandaşın sofrasında patladı. Demirel, Türkeş canilerinin kanlı elleri. Şimdi vatandaşın ekmeğinde, tuzunda ve bezindedir. Vurguncuların ve soyguncuların iktidarı MC, şimdi yeni zamlarla vatandaşın hayatını dayanılmaz hale getirmektedir. Bomba furyasından sonra gelen zam furyası Demirel-Türkeş'lerin gerçek karakterini ortaya koymuştur.

GENEL GREVE KARŞI ÇIKAN ÜÇLÜ OPORTÜNİST BLOK MACERACILIĞI ÖVÜYOR

H. Birliği 15. sayısında şöyle yazıyor:

"Günümüz şartlarında, küçük burjuva devrimcileri tarafından gerçekleştirilen bombalama ve kurşunlama karşısındaki tavrımızı doğru tespit etmeliyiz. Her şeyden önce biz bu eylemlerin meşruluğunu kabul ediyoruz.... Bu mücadeleyi faşist ve sosyal-faşist saldırılarla aynı kefeye koymak, ancak Halkın Sesi gibilerinin işi olabilir. Sonuçları bakımından devrimci mücadeleye zarar vermesine rağmen, bu hareketlerin kendisi ilerici ve haklıdır." (Altını biz çizdik.)

Üçlü Oportünist Blok, CHP mitingleriyle başlayan ve 1 Mayıs'ta zirvesine ulaşan provokasyon çizgisini, bugün de Türkeş'in provokasyonlarına, hem de devrime zararlı olduğunu söyleye söyleye, övgüler düzerek sürdürüyor.

Üçlü Oportünist Blokun tekke şefleri, 1 Mayıs katliamından sonra hedef saptırarak katliamın esas sorumlularının gizlenmesine yardımcı oldular. Daha sonra tüm bir seçim kampanyası boyunca MC faşistlerini güçlendiren bir siyaset izlediler. Halil Tunç, MC hükümeti güven oyu alırsa, genel grev çağrısı yapacağını ilan edince, oportünist tekke şefleri bu defa onun üzerine şimşekler yağdırmaya başladılar. Sonra da MC'ye karşı genel grev sloganını "İş ve can güvenliği için genel grev" adı altında hedefinden saptırmaya çalıştılar. Artık onların bütün yaptıkları, bütün söyledikleri Rusya'nın ve Türkeş'in isteklerine hizmet eder olmuştur.

Bugün Türkeş, bir yandan kendi adamlarına bombalar attırırken diğer yandan maceracılığı körüklüyor. Üçlü Oportünist Blokun şefleri ise yine Türkeş'in yardımına koşuyorlar, proleter devrimcilere küfrederken maceracılığı göklere çıkartıyorlar.

Bir noktayı daha belirtelim: Üçlü Blokun şefleri bugünkü maceracılığın da sorumlularıdır. Geçmişte bakkal, eczane soygunlarıyla çocuk kaçırmalarla Türkiye devrimci hareketinin başına maceracılığı musallat ettiler. Daha sonra maceracılığı lafta eleştirmekle beraber hiç bir zaman maceracılıktan ellerini çekmediler. Maceracılığı şimdi de İ. Bilen'le birlikte oturdukları tribünden alkışlamaktadırlar.

OYA BAYDAR VE AYDIN ENGİN POLİTİKA'DA 10 EMEKÇİNİN İŞİNE SON VERİYOR

Dergimizin geçen sayılarında DİSK'in kasasında toplanan işçi aidatlarıyla çıkartılan Politika gazetesinin içyüzünü anlatmıştık. Oya Baydar ve Aydın Engin'in işçilerin alınterinden çaldıkları paralarla kurdukları İSTA adlı revizyonist paravan şirketi gözler önüne sermiştik.

Revizyonistler dergimizin yayınından çok rahatsız oldular. Halkın Sesi'ne bu haberleri kim götürüyordu? İşleri o kadar tatlı giderken, revizyonistlerin tekerine çomak sokan bu "bozguncu" kimdi? Politika'da çalışanlar içinde hummalı bir şekilde "casus" aramaya geçtiler.

Revizyonistlere göre "casus" işçi sınıfı. Politika'da çalışan bütün emekçiler, Kendileri gibi işçi sınıfının sırtından vurdukları servetle lüks ve sefahat içinde yüzmeyen bütün dürüst insanlar. Şimdi revizyonistlerin "maoculara haber sızdırdıkları" gerekçesiyle gazetenin teknik servisinde çalışan 10 işçiye mecburi izin verdiklerini öğreniyoruz. "Mecburi izin", işten çıkarmanın ilk adımıdır. Bu 10 emekçinin işine son vermek için sicillerini kontrol ediyorlarmış.

Revizyonistler işçi çıkarmada ustalar. Ama işçi sınıfımızın da böylelerine karşı en az yüz yıldır yürüttüğü bir mücadele var. Her işyerinde işçi çıkarma olayı karşısında gösterdiği tepkiyi göstериyor işçiler. Politika'nın dizgi servisinde çalışan emekçiler, "Mecburi izin"le işyerinden uzaklaştırılan arkadaşlarını desteklemek üzere direnişe geçiyorlar.

İşçi sınıfının direnişi olur da, İGD'li fedailer boş durur mu? Hem bu direniş, başka bir direniş. Doğrudan doğruya Rus beşinci kolunu hedef alıyor. İGD'liler gazetenin bulunduğu binanın kapılarını tutuyorlar. Amaçları direnişi önlemek. M. Ertürklerin, O. Baydarların eli sopalı fedaileri işçi sınıfının karşısına dikiliyor. Politika'da çalışan işçiler DİSK'e bağlı Basın-İş sendikasına üye. Basın-İş'in başkanı Burhan Şahin bile, alçaklığın bu kadarına tahammül edemiyor ve İGD'lilere karşı çıkıyor.

Dergimiz baskıya hazırlandığı sırada Politika'daki son durum henüz aydınlığa kavuşmamıştı. Ama şurası bir gerçek ki, Oya Baydar ve Aydın Engin işçileri Politika' dan uzaklaştırmakla ne mal olduklarını bir kere daha gösterdiler. Bunlar bu tutumlarıyla dergimizde yazılanları doğrulamaktan başka bir şey yapmadılar. Revizyonistler suçluluğun telaşı içinde ne yapacaklarını bilemez hale gelmişlerdir.

O. Baydarların Politika'dan 10 emekçiyi atmaları neyi değiştirir? Gazetede çalışan bütün emekçilerin işine son verseniz, ne elde edersiniz? Burada bir daha belirtiyoruz. Burjuvazinin bulunduğu her yerde işçi sınıfı vardır. Revizyonizmin bulunduğu her yerde ise Mao Zedung Düşüncesi vardır. İşçi sınıfı var olduğu sürece, onun elleri O. Baydar ve A. Engin gibi revizyonistlerin yakasındadır. İşçi sınıfı revizyonizmin kökünü kazıyacak ve bütün ihanetlerinin hesabını bir gün soracaktır.

FIKRA

Doğu Almanya'da yayınlanan bir revizyonist derginin fiyatı 15 markmış. Yine Doğu Almanya'da satrlan Yeni Çarların Pravda gazetesinin fiyatı ise 10 mark. Bunun nedenini sormuşlar. Doğu Alman dergisinin yetkilisi şu cevabı vermiş:

- Pravda'nın 10 mark olan fiyatı üzerine bir de bizim tercüme masraflarını ekleyin, eder 15 mark.

Doğu Almanya'da tercüme masrafları gene de ucuzmuş! Baksanıza bizimkiler 100 bin alıyor.

(Bilindiği gibi O. Baydar ve A. Engin'in İSTA paravan şirketi bu iş karşılığı olarak DİSK'ten 100 bin lira almaktadır.)

TARIM İŞ KANUNU ÇIKAR

TARIM İŞÇİLERİ AĞALARIN VE DAYIBAŞILARIN BASKISI ALTINDA

Çukurova'nın, Ege'nin, Pazarcık'ın, Maraş'ın ovalarında her yıl binlerce tarım işçisi eker, büyütür, toplar ve taşır pamuğu. Tarım işçisinin alınteridir pamuk. Tarım işçisinin alınteridir, ağaların cebine giren milyonlar.

Türkiye'de işçilerle ilgili iki kanun vardır: İş Kanunu ve Sigorta Kanunu. Ama tarım işçileri her ikisinin de dışında bırakılmıştır. İşçidirler ama işçi kanunlarından yararlanamazlar. Tarım işçilerinin hakları deveyi hamuduyla yutan ağaların keyfine kalmıştır.

Ovalarda hâlâ ortaçağ karanlığı hüküm sürer. Tarım işçisi çıplak ve meteliksizdir. İşçi çapaya, pamuk toplamaya başlar, ücretini bilmez. Ücretlerin belli olmasını istediğinde kimi ağalar "el müslüman seyrine" der, kimi de "Fahri Tanman ne verirse biz de onu veririz" der, işçiyi susturur. İş sonunda ödenen para her zaman asgari ücretin altındadır. Ölmeyecek kadar doyurur tarım işçisini.

İşçinin çektiği acı sadece bu değildir. Kasaba hayvan götürür gibi kamyonlarla gelip giderler tarlaya. Nice yoksul can bu yüzden yok olup gider, nice ocaklar söner. İşçi tarlada, çiftlikte hastalanır, hastane, ilaç yüzü göremez. Tarım işçisinin en tabii hakları kaf dağının ardında kalmıştır.

Ya dayıbaşılar? Ağaların iliğini, kemiğini sömürdüğü tarım işçisine bir de bunlar musallat olur. Bunlar tüccardır, insan tüccarı. İşçileri ağalara, beylere kiralayarak keselerini şişirirler. İşçilerin üç-beş kuruşluk nafakalarının bir kısmına el koyarlar. Kimi zaman tefecilik de yaparak, tarım işçisini borçlandırıp kendi ağlarına düşürür-ler.

Tarım İş Kanununun olmayışı işçiler üzerindeki baskının ve sömürünün fazla olmasının nedenidir. Bu yüzden ağalar bayram eder, işçiler acı çeker. Tarım işçileri üzerindeki feodal baskı ve sömürü devletin resmi politikası olarak sürer, gider.

TARIM İŞ KANUNU İŞÇİLERİN HAKLI TALEPLERİNE CEVAP VERMELİDİR

Ama tarım işçileri sömürü ve baskıya boyun eğmiyorlar. Onların yazın sarı sıcağında terleriyle suladıkları Anadolu toprağında yeni yeni mücadeleler filizleniyor. Tarım işçileri yer yer kendiliğinden direnişler yaparak, yer yer devrimci sendikaların örgütlenip mücadele ederek seslerini duyuruyorlar. 1975'de Sazlıköy'de Toprak-İş Sendikasının önderliğinde yapılan çapa direnişi tarım işçilerinin ilk örgütlü mücadelesi oldu. İşçilerin isteklerinin o mevsim elde edilmesiyle, bu direniş Ege'nin, Çukurova'nın, Maraş'ın bütün yoksullarına umut ve cesaret verdi.

İşte tarım işçilerinin yıllardır sürdürdükleri mücadeleler yavaş yavaş ürünlerini vermeye başladı. Yıllardan beri sürüncemede bırakılan Tarım İş Kanunu artık partilerin vaatleri arasında yer alıyor. Ağalar, beyler, işbirlikçi patronlar tarım işçilerinin bu talebine karşı konulamayacağın
lamaya başladılar. Hatta Meclise Tarım İş K
nu tasarıları verildiği de söylenmektedir. Am
linen odur ki, bu kanun şimdiki haliyle tarım
lerinin ağzına bir parmak bal çalmaktan başka
şeyi amaçlamamaktadır.

Tarım işçilerinin sigorta, sendika gibi en
mel haklarını kapsamayan bir kanun hiç bir
yaramaz. Şimdi tarım işçilerinin sigorta ha
mevcut Sigorta Kanununda küçük bir değişiklik
parak geçiştirilmek istenmektedir. Sigorta K
nuna ek bir madde koyularak yapılan teklif, M
listen geçmiş ve onaylanması için Senato'ya
miştir. Eğer bu tasarı kanunlaşırsa yürürlükt
haliyle onaylanacak demektir.

Bugünkü haliyle Sigorta Kanunu neyi getir
tarım işçilerine? Herşeyden önce 120 gün şart
Yani 120 gün çalışmayan tarım işçisi sigorta
metlerinden yararlanamayacaktır. Tarım işç
ğinin mevsimlik olduğu ve birçok yerde 120 g
den az çalışıldığı düşünülürse, tarım işçileri
ilen bu kanundan faydalanamayacak demektir. I
lece tarım işçilerinin sigorta hakkı sadece k
üzerinde kalmış olacaktır. Bu nedenle öncel
120 gün şartı kaldırılmalı, tarım işçileri çalış
ya başladıkları günden itibaren sigortanın has
ne, doktor, ilaç gibi hizmetlerinden yararlanab
melidir.

Tarım işçilerinin sigorta primleri ağalar ta
fından ödenmelidir. Eğer bu şart koyulmazsa,
ten yarı aç gezen işçiler üzerine yeni bir yük b

MUHABİRLERİMİZ SÖKE OVASINDA TARIM İŞÇİLERİYLE KONUŞTULAR. ONLARA TARIM-İŞ KANUNU, TÜRKİYE'NİN DURUMU VE YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASI HAKKINDA SORULAR SORDULAR. KONUŞMALARI OKUYUCULARIMIZA SUNUYORUZ.

Söke ovasında Mardinli tarım işçileri

"Bizim toprak isteğimiz paralı reformla karşılanamaz"

Güneş, Samson dağlarına devrilmiş, Söke ovasını karanlık örtmeye başlamıştı. Söke beylerinden Ekener' lerin çiftlik damına doğru yol alıyorduk. Dama vardığımızda, Mardinli işçiler o günün işini yeni bırakmışlardı. Kendimizi tanıtıp, karşılıklı hal hatır sorduktan sonra söze girdik. Söz ilerledikçe, çoluk-çocuk, genç-ihtiyar daha sıcak bir ilgiyle sokuldular yanımıza. Aralarında İbrahim isimli bir yaşlı vardı.. 10 nüfusuyla Mardin'den Söke'ye çalışmaya geldiğini, yıllar yılıdır Çukurova'da, Mardin ovalarında çalıştığını söyledi. Ovaların yıllanmış bir tarım işçisiydi. Gün görmüş geçirmişliği her halinden belli oluyordu. İşçiler bu İbrahim Dayıyı sözcü seçtiler. Kendilerinin ne düşündüğünü en iyi onun anlatabileceğini söylediler. Biz sorduk, İbrahim Dayı cevap verdi.

Önce çalışma şartlarını ve çalışmak için neden ta Mardin'den kalkıp buralara geldiklerini anlattı:

- Bu bölgede ücretlerin daha yüksek olduğunu söylediler. Onun için geldik. Ama ücretlerimiz hâlâ belli değil. İşler bitmek üzere, hâlâ yövmiyelerimizi bilmiyoruz. Ücretlerimizin açıklanmasını istediğimizde ağalar, "sizin bir kuruluşunuz yok ki. İş bitince biz kararlaştırırız" diyorlar. Söke ovasında tarım işçilerinin ücretlerini beş - altı büyük toprak beyi tayin ediyor. Bunlar Fahri Tanman, Tuntaşlar, Ekenerler, Kocagözler, Hilmi Fırat ve Hüsnü Adalı'dır.

"Biz ücretlerimizin en az 70 lira olmasını istiyoruz. İşe gelirken hem çapayı, hem de toplamayı tamamlamak üzere anlaşırsak, gidip-geliş yol parasını ağalar verir. Ama çapadan sonra gideceğimizi söylersek, gidiş paramızı vermezler..."

İbrahim Dayı soluklanmak için durunca, bir başka işçi söze karıştı. "Ağalar bizi açık kamyonlarla getirip götürüyorlar. Biz bunu istemiyoruz. Otobüslerle gelip gitmek istiyoruz" dedi.

Soruyoruz İbrahim Dayıya: "Bu güçlüklerden kurtulmanın yolu nedir?"

- Bize rehberler lazım. Mücadele yolunu göstersin. Böyle rehberlere her türlü yardımı yapmaya hazırız. Biz sendika istiyoruz. Devrimciler yurdun en ücra köşelerine kadar yayılmalı. Bütün tarım işçilerini örgütlemeli. Biz toplanmanın faydasını kendi köyümüzde gördük. Bizim oralarda kaba kuvvet hakimdir... Kaba kuvvetin olduğu yerde hak, hukuk olur mu? Kızıltepe'de ağalar bizi 25 liraya çalıştırıyorlar. Ben geçen yıl buna karşı çıktım. 35 lira olmasını istedim. İşçilerin hepsi benim etrafımda toplandılar. Öğretmenler de bizi desteklediler. Ağalar bana "mikrop" dedilerse de bizi bölemediler. İstediğimiz ücreti elde ettik. Bu işlerin halledilmesi için Tarım-İş Kanunu çıkmalıdır. Bu kanunun çıkması için işçiler her tarafta mücadele etmelidir. Ama kanun bizim haklarımızı kollamalıdır. Ağalardan yana olmamalıdır. Sigortada 120 gün şartına karşıyız. Kanun çıktığında sigorta teşkilatı köylere kadar uzanmalıdır. Sigorta primlerini ağalar ödemelidir.

Daha sonra İbrahim Dayı Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu durum hakkında ne düşündüğünü anlattı.

- Türkiye öyle bir uçurumdaki... Bizim Doğu'yu bilen yok. Irkçılık ayrımı yapılmasın. Yurt sathında çalışan herkes kardeştir. Kürt-Türk ayrımı yapılmasın, mezhep ayırımı yapılmasın... Ağalar bizleri sömürüyor. Türkeş'i de araya sokup bizleri parçalamaya çalışıyorlar.

"Ağaların silahlı adamları dağıtılmalıdır. Bizim bölgede topraklar ağaların elinde. Traktör çıkalı bizler işsiz de kaldık. Köyde ağalık babadan oğula kalmaktadır. Hiç birimizin toprağı yok. Bu ağalar toprakları kazana
rak elde etmediler. Zorbalıkla, silah
lı adamlarıyla elde ettiler. Biz topra
istiyoruz. Ama bu, paralı reformla o
maz. Tapular toplanmalı. Topraklar e
şit olarak dağıtılmalıdır. Bu refor
sistemi sahte tapularla yürütülüyor.
ağlar toprakların parçalanmaması içi
parti seçiyorlar. CHP bizim istediği
miz toprak reformunu savunmalı, için
deki ağalar ayrılacak diye endişey
düşmemelidir. O zaman daha çok des
tek görecektir.

"Amerika ile Rusya arasındaki ça
tışmadan bir savaş çıkacak. İkisinin
de boynu kopsun. Biz bağımsız yaşa
mak istiyoruz."

Konuşmamız bittikten sonra yanı
mızda getirdiğimiz dergi ve broşür
leri çıkardık. Köylüler buna büyük il
gi gösterip satın aldılar. Sonra veda
laşıp ayrıldık.

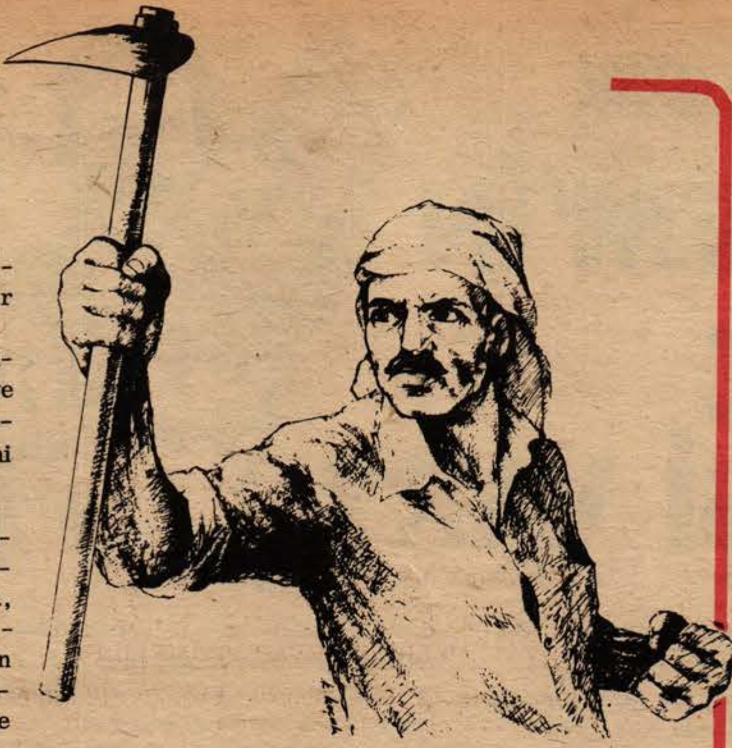

SIN!

miş olacaktır. Bütün bunların uygulanıp uygulanmadığı ise tarlalara, çiftliklere kadar uzanan bir Sigorta teşkilatıyla sıkıca denetlenmelidir.

Tarım İş Kanunu dayıbaşılığı, elciliği yasaklamalıdır. Tarım işçisinin sendika hakkı, grev ve toplusözleşme hakkı tanınmalıdır. Ağaların denetiminde olan Ziraat Odalarının, işçi ücretlerini tespit etmeleri yasaklanmalıdır.

Tarım işçilerinin insanca yaşamaları için gerekli şartlar sağlanmalıdır. Ağalar işçileri kamyon veya römorkla değil otobüslerle taşıtmaya, çadırlarda değil, sağlığa uygun evlerde barındırmaya mecbur edilmelidir. Tarım işçilerinin iş ve can güvenliği kanunla güvence altına alınmalıdır. Ağaların tarım işçilerini keyfi bir şekilde işten atmalarına son verilmelidir.

TARIM İŞÇİLERİNİN GERÇEK KURTULUŞU MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİMLE OLACAKTIR

İşte işçiler böyle bir Tarım İş Kanununun bir an önce çıkması için mücadele ediyor. Şehirlerde sanayi işçileri haklarını uzun ve zorlu mücadeleler sonunda elde ettiler. Sendikalarda birleştiler. Sonunda patronlara ve onların iktidarlarına en doğal haklarını kabul ettirdiler. Tarım işçileri de sendikal haklarına bu yoldan kavuşacaklardır. Onlar da toprak ağalarının baskılarını devrimci sendikalarında örgütlenerek kıracaklardır. Toprak-İş Sendikasının önderlik ettiği Sazlıköy direnişi, tarım işçilerine bu haklı mücadelelerinde ışık tutmaktadır.

Bugün toprak ağalığı ve tefecilik yıkılmadan tarım işçilerinin serbestçe örgütlenmesi ve haklarını tam olarak alması olanaksızdır. Yurdumuz emperyalizmin sömürü ve baskısı altında kaldıkça, iktidar toprak ağalarının ve işbirlikçi patronların elinde oldukça, kazanılan haklar güvenlik içinde değildir. Tarım işçilerinin ekonomik ve demokratik hakları ancak, Amerikan ve Rus emperyalistleri başta olmak üzere emperyalizmin kovulduğu, toprak ağalığının, işbirlikçi patronların iktidarının yıkılıp emekçi halkın iktidarda olduğu bağımsız ve demokratik Türkiye'de tam anlamıyla gerçekleşecek ve güvenlik altına alınacaktır.

ÇİVRİL'DE 8 KÖY HALKININ TOPRAKLARI ELLERİNDEN ALINIYOR

Emirhisar, Işıklı, Yeniköy, Yuvaköy, Aktaş, Cumalar ve Beydilli köylerine ait 2500 dekar civarındaki toprak, "hazine arazisidir" gerekçesiyle köylülerden zorla alınmaya çalışılıyor. 22 Temmuz günü icra memuru ve jandarmalar gelerek köylülerden topraklardan vazgeçtiklerine dair imza istediler. Fakat köylüler imza atmayarak, topraklarını vermemekte kararlı olduklarını gösterdiler.

Bu topraklar Işıklı gölünün kenarında ve Işıklı Çayının iki yanında yer alan verimli topraklardır. Buraları bundan 30 yıl önce sazlık ve bataklık arazi idi. Köylüler bu toprakları kurutular, ıslah ettiler ve eşit bir şekilde paylaştılar. "Saz Toprakları" adı verilen bu topraklarda Çivril'in en iyi pancarı, haşhaşı ve ayçiçeği yetişir. Emirhisar köylüleri şöyle anlatıyor:

"O zamanlar ne traktör ne makina vardı. Buraları biz dişimizle, tırnağımızla verimli hale getirdik. Bu topraklara kanımız, canımız karıştı.

"Bu toprakların bir kısmı 30 yıldır bir kısmı da 19-20 yıldır işlenmektedir. Şimdi 'burası hazine arazisidir' diyerek ortaya çıktılar. Hazine mahkemeye başvurmuş. Mahkeme de toprakların köylülerden alınmasına karar vermiş. Buraya modern devlet çiftliği ve ziraat okulu kuracaklarmış. Bu ne iştir? Ya biz köylüler ne olacağız?

Bu topraklar köylüden alınırsa Emirhisar ve Işıklı köylerinde ailelerin yüzde 70'i ya hiç topraksız ya da birkaç dönüm kıraç toprağa kalacaklar. Geri kalan köylerde de en verimli toprakları köylünün elinden alınmış olacak. Nice hazine topraklarını ağalar gaspetmiştir. Ama onların topraklarına el sürmeye kimse cesaret edemiyor. Ağa toprakları üzerine devlet çiftlikleri kurmak kimsenin aklına gelmiyor. Ama Çivril'in yoksul köylülerine gelince iş değişiyor. Hemen adalet mekanizması çalışıyor, jandarma ve icra harekete geçiyor.

Yıllardan beri toprak reformundan, köylünün toprağa kavuşturulmasından söz ediliyor. "Toprak İşleyenindir" deniliyor, "köylünün milletin efendisi" olduğundan dem vuruluyor. Bir yandan bu sözler söylenirken, bir yandan da zaten toprağı kendine yetmeyen yoksul köylünün 3-5 dönümlük toprak parçası da zorla elinden alınmaya çalışılıyor. Bu düpedüz köylüyü açlığa ve sefalete mahkum etmektir.

Köylünün bunca yıl aldatıldığı yetmemiş gibi toprak reformu masalını şimdi bir de MHP diline dolamış. Onun yapacağı "reformun" ne olduğunu da işte görüyoruz. Türkeşler, Demireller, Emirhisar'ın, Işıklı'nın, Aktaş'ın yoksul köylülerinin son topraklarına da el koyarak mı toprak reformu yapacaklar? Türkeşlerin dilindeki "Toprak reformu"nun amacı, köylüleri değil, ağaları ve beyleri topraklandırmaktır. Toprak ağası Gün Sazak'ların Cengiz Gökçek'lerin MHP'sinin tek amacı, asırlardan beri köylüyü ezen Osmanlı zulmünü sürdürmekten başka bir şey değildir.

Köylüler toprak ve hürriyete ancak kendi kollarının gücüyle kavuşacaklarını görmektedirler. Güzel yurdumuz bir avuç parababasının ve toprak ağasının malı değildir. Çivril köylüleri de analarının ak sütü gibi hakları olan bu toprakları zalimlere teslim etmeyecektir.

Söke'nin Moralı köylüleri

"Toprak-İş'te birleştik dayıbaşından kurtulduk"

Ağustos sıcağı Menderes vadisini cayır cayır yakıyor. Tarım işçilerinin öğle paydosuna az kala Gerencik'in Moralı köyüne, işçilerin yanına varıyoruz. İşçiler, "biz ne güneşin sarı sıcağına ne de işin zoruna boyun eğmeyiz" dercesine çapa sallıyorlar.

Yaklaşıyoruz. Halkın Sesi'nden geldiğimizi, kenleriyle konuşmak istediğimizi söylüyoruz. Bunu ıyunca nasırlı ellerin salladığı çapalar duruyor, izleri aydınlanıyor.

Önce çalışma şartlarını ve ne gibi güçlüklerle karlaştıklarını anlatıyorlar:

-Sabahın 7'sinden akşamın 6'sına kadar 11 saat oda kalıyoruz.

- Hemen her gün artezyen suyu içiyoruz.Çok kum olduğu için böbreklerimizde taş yapıyor. Üstelik onlar ısındığından amel oluyoruz. 100 lira yövmiye alıyoruz. Hayat şartları çok pahalı olduğu için yövmiye yetersiz. Mesela doktora gidiyoruz, bir ıayeneye 150 lira alıyor. Üstelik mevsimlik çalışımız halde, her gün de iş bulamıyoruz.

- Moralı köyünde biz tarım işçileri varken zenı köylüler dışardan işçi getiriyorlar. Böyle olunca zaman zaman işsiz kalıyoruz. Dışardan gelen işere karşı değiliz ama onlar da bizimle birlikte alara karşı birleşmelidirler.

- Biz dayıbaşılardan ayrı, aramızdan bir temci seçerek ağalarla konuşup, şartlarda anlaşıyoz. Böyle olduğu için dışardan gelen işçilerden dayüksek ücret alıyoruz. Hem de onlar daha çok çatırılıyorlar.

Dayıbaşıların elinden nasıl kurtulduklarını soruruz. Musa adlı işçi cevap veriyor:

- Biz tarım işçileri bir sendika çatısı altında topamayı yararlı görerek Toprak-İş Sendikasına girk. Sendikada görevli bir arkadaşımızı temsilci seçk. Sendikanın şartlarını savunduğumuz için diğer çilerden daha iyi şartlarda çalışıyoruz. Türkiye'ki bütün işçiler bizim gibi Toprak-İş sendikasın toplanmalıdır.

- Yıllardan beri bizi sülük gibi emen, kazancıızın bir kısmına el koyan dayıbaşıların eline düşmemek için aramızdan temsilciler seçiyoruz. Eskiden dayıbaşılar bizi kışın borçlandırıp, iş mevsimi boyunca ağalarla tespit ettikleri fiyata çalıştırıyorlardı. Şimdi biz bu insan tüccarlarından kurtulduk.

Daha sonra Hasan söze girdi:

-Kurtuluş Savaşında bizim dedelerimiz savaşırken, ağalar yabancılara casusluk yapmışlar. Gel gör ki, bugün bu bereketli topraklar bu vatan satıcılarının elinde. On binlerce dönüm toprağı ellerinde tutarak bizi köle gibi çalıştırıyorlar. Bu toprakların köylüye eşit olarak dağıtılması lazım.

Musa sözü tekrar alarak şunları belirtti:

-Ağalar zorbalıkla, tefecilikle, sahte tapuyla topraklara el koyarken kimse bir şey demiyor. Ama biz köylüler soğan ekecek kadar bir hazina arazisi çevirdik mi, karşımızda jandarmayı buluyoruz. Fakat yurt savunmasına gelince en önde yine biz emekçiler gidiyoruz. Toprakların bölüşülmesini istediğimizde komünist diyorlar. Biz neyin iyi, neyin kötü olduğunu çok iyi biliyoruz.

Moralı'da kadınlarla erkekler ayrı ayrı çalışıyorlar. Niye böyle olduğunu sorunca Musa cevap veriyor:

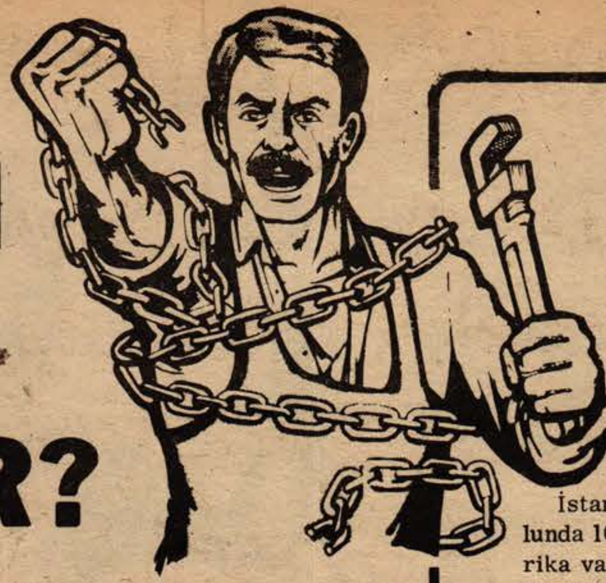
-Ben erkek kadın ayırımına karşıyım. Onlar da bizim yararlandığımız imkanlardan yararlanmalı. Kadınlar üzerindeki baskılar kalkmalıdır. Biz 100 lira yövmiye alırken onlar kadın oldukları için 60 lira alıyorlar. Bu yanlıştır.

Moralı işçilerinin yanından ayrılmadan "Rusya ile işbirliği anlaşması" hakkında ne düşündüklerini soruyoruz:

- Biz Moralı köyü tarım işçileri olarak, Rusya ile günah alış verişinde bile bulunmak istemiyoruz. Bugün kıyılarımızdan liman kolaylığı isteyen Rusya, bu anlaşmadan sonra topraklarımızın tapusunu bile ister. Biz, bizim olan Türkiye'yi istiyoruz. Onlar bizi kolayca teslim almak istiyorlar. Eğer Rusya bir çılgınlığa kalkışırsa, Kurtuluş Savaşında yedi düveli nasıl yerden yere vurduysak Yeni Çarları da öyle yere çalacağız.

İşçi sınıfının kapı dışarı ettiği

HALİT ERDEM'İN 4. BÖLGEDE HÂLÂ NE İŞİ VAR?

30 Temmuz'da Maden-İş 4. Bölge'de bir toplantı düzenlendi. Bu toplantıya grevdeki fabrikaların temsilcileriyle, sendika organizatörleri, ünite ve lokal temsilcileri katıldı. 4. Bölge Başkanı Hasan Kahraman'ın yönettiği toplantıda, MESS'e karşı yürütülen grevler ve grevdeki fabrikaların durumu görüşüldü.

Toplantı süresince revizyonistlerin konuşmalarına karşılık, işçiler de düşüncelerini açıkladılar. Revizyonistlerin MESS grevindeki çeşitli sahtekarlıklarını teşhir ettiler. Bu toplantıda Halit Erdem de bulunuyordu. Halit Erdem 4. Bölge seçimlerinde işçi sınıfından yediği şamara rağmen, DİSK'teki Rus uşakları tarafından aynı Bölge'de sendika organizatörü olarak tutulmaktadır. Konuşanlardan biri de, işte bu azılı işçi düşmanıydı.

Halit Erdem'in dergimizde saldıran konuşması özetle şöyleydi : "İşveren sendikası MESS, grevlerin başarılı gitmesinden ötürü çok tedirgindir. Grevleri kırmak için bazı tedbirler almaktadır. Grevdeki işçilerin arasına ajanlar yerleştirip, bozguncu akımlardan, Halkın Sesi gibi gazetelerden de yararlanmaktadır. Grev yerlerinde sizlerin, bozguncu kişilere fırsat vermeyeceğinize inanıyorum. Bazı kimseler son günlerde, Maden-İş sendikasının bulunduğu işyerlerinde dergi ve broşür dağıtıp kaçıyorlar. Bunları da MESS'le beraber Maocular yapmaktadırlar. Bunlar için önemli tedbirler alınacaktır."

<u>Simko Baştemsilcisi Revizyonistlerin Sahtekarlıklarını Açıklıyor</u>

Halit Erdem'den sonra Simko baştemsilcisi Ali Karataş söz aldı. Revizyonistlerin işçilerden ve kamuoyundan gizledikleri gerçekleri ve onların çevirdikleri dalavereleri şöyle açıkladı: "Arkadaşlar, söz ve karar tabanındır deniliyor. Ama bunlar hep sözle deniliyor. Bizlere 45 günde bin lira para verdiler. Bu paraları vermeden önce, hangi fabrikaların temsilcilerinin ve işçilerinin görüşünü aldılar? Bu paraları niye gelip kendileri dağıtmadılar ? 4. Bölge'de grevde bulunan fabrika baştemsilcileri olarak merkeze para almaya gittiğimizde, benimle gelen temsilci arkadaşları uyardım . Bu paraları biz almayalım. Gelsin kendileri dağıtsın, işçilerin tepkisini görsünler dedim.

"4. Bölge'de her şeye itiraz eden. Simko işçileri diyorlar. Eğer ki Simko işçileri böyle bir itiraz yapıyorlarsa, bunu bilinçli olarak yapıyorlar. Bölge başkanı, seminer uzmanları ve grev organizatörleri burada. Ben hepsinin yanında söylüyorum. Onlar da üst kademelere bildirsinler. Söz ve karar tabanındır . Tabanın dediği olur.

"Yöneticiler her gün koltuklarında oturacaklarına, grev yerlerine gelip tabana gelişmeler hakkında bilgi versinler. Hangi yöneticiler gelip grev yerlerini gezdiler? Arkadaşlar, sizlere açık kalplilikle söylüyorum. Utançlarından gelemiyorlar. Çünkü greve çıkarken, 33 işyerinde 40 bin işçi greve başladı diye bizleri ve tüm kamuoyunu kandırmaya çalıştılar. Biz buna inanmayarak araştırdık. 12 bin civarında olduğu kesinlikle anlaşılmıştır.

"Arkadaşlar, sizlere bir konuyu daha açıklamak istiyorum. Bizim iş yerinde sendika yönetimine ters düştüğü için 4 arkadaşımızı sendika avukatı sorguya çekti. Sendika avukatı bu arkadaşlara, 'Hangi derneğe kayıtlısın? Hangi dergi ve gazeteleri okuyorsun?' diye sorular sordu. Bu arkadaşlar ideolojik olarak belki yönetime ters düşebilirler. Ama sınıfsal mücadelelerinde işçi sınıfına hizmet ediyorlarsa, bu avukatın bunları sorguya çekmeye hakkı yoktur. Bizim bildiğimiz sendika avukatları, işçinin haklarını araması için görevlendirilirler. İşçinin yargılanması için değil. Beni de sayın Mehmet Ertürk. Onur Kurulu'na verecekleri söyledi. Bizler doğruyu görüp, sendika yöneticilerine karşı çıkarak eleştiriyorsak, bu bizim en doğal hakkımızdır. Sendikalar işçinindir. Yöneticilerin değil."

Simko baştemsilcisinin sözleri, işçi sınıfımızın Halit Erdem gibi revizyonistlere duyduğu nefreti dile getirmektedir. Bizim de bunlara ekleyeceğimiz bir çift söz var.

İşçi sınıfının 4. Bölge'nin kapısından tekmelediği Halit Erdem ' in burada hâlâ ne işi vardır? Bunu şimdi 4. Bölge'nin başına sendika organizatörü olarak musallat edenler kimlerdir? DİSK'i ve Maden-İş'i babalarının çiftliği gibi gören Mehmet Ertürk revizyonistleri, anlaşılan, Halit Erdem'i 4. Bölge'ye kahya dikebileceklerini sanmaktadırlar. Ama işçi sınıfımızın revizyonist zinciri kırmak için sürdürdüğü mücadele, Halit Erdem türünden işçi düşmanlarının 4. Bölge'de barınmasına izin vermeyecektir.

Halit Erdem konuşmasında hiç **utanmadan** MESS'e karşı mücadeleden bahsediyor. Oysa o toplantıya katılanlar arasında, MESS'e karşı mücadeleyi ağzına bile almaması gereken bir kişi varsa, onun adı Halit Erdem'dir. Ama Halit Erdem'de yüz ne gezer. Daha dün MESS patronlarıyla birlikte işçilere Ankara asfaltını gösteren sanki o değildi. Bütün bunlar Halit Erdem'in işçiler tarafından ezbere bilinen geçmişi - nin bir parçası.

Halit Erdem konuşmasında ne - dense grevci işçilere 45 gün sonra dağıttıkları paradan hiç sözetmiyor. Bunların ağızlarında geveledikleri tek söz, patronların işçilerin arasına ajan sokarak, onları sendikaya karşı kışkırtacağıdır. Patronların grevi kırmak için sizden başka ajan tutmasına ne hacet? İşçi aidatlarıyla han, hamam sahibi olup, MESS grevini kırmak için işçiye sadece bin lira dağıtanlar dururken patronların yeni ajanlar tutmasına ne gerek var? Siz değil misiniz, Gıslaved grevini patrona 8,5 milyona satan ? Revizyonistlerin kopardıkları gürültünün sebebi işçi sınıfına ihanetlerini gizlemek içindir.

Halit Erdem ve Mehmet Ertürk gibi revizyonistlerin çevirdiği dolaplar ortaya döküldükçe, Halkın Se

DİSK İÇİNDEKİ REVİZYONİSTLER GISLAVED GREVİNİ 8,5 MİLYONA SATTI

İstanbul'da, Eyüp Bahariye yolunda 1000 işçinin çalıştığı bir fabrika var. Gıslaved Lastik fabrikası. 1000 işçi 26 Ocak'tan beri grevdeydi. Ta ki Lastik-İş yöneticileri işçileri satana kadar. Paydos saatine yakın, vardık işçilerin yanına. Büyük bir kin duyuyorlardı işverene de, grevi kıran Lastik-İş'in revizyonist yöneticilerine de. Bir işçi daha sözün başında "Bizi sattılar. Biz de sendika yöneticilerini protesto etmek için çadırları yaktık. Şimdi hiç birisi yanımıza bile uğramıyorlar , kaçıyorlar. Ama ne zamana kadar kaçabilecekler?" dedi.

İşçilerden biri nasıl greve başladıklarını ve taleplerini anlattı:

"Bizim toplu sözleşme görüşmelerimiz geçen sene 10. ayın 26'sından itibaren başlamıştı. Patron bize iki yıl için 25-25 lira gibi gülünç bir ücret veriyordu. Biz de Lastik-İş'i devrimci zannedip , güvendik. Bunlar haklarımızı alırlar dedik. Uzlaştırma kurulunda 35 lira ücret zammı verildi. Bunu kabul etmedik ve grev hakkımız doğdu. 6,5 ay direndik. Sonra sendika, işçileri Merter'e çağıran bir ilan astı. 4 Ağustos'ta 900 işçi kalktık, Lastik-İş'in binasına gittik. Sendikanın avukatı Kâdir bey şöyle dedi: 'Size altı ay grev fonu ödedik. Sendikanın artık gücü kalmadı! Ödedikleri para da ayda 600 lira idi. Bize 50-60 kişi grev çadırında nöbet tutsun, ancak onlara aidat ödeyebiliriz dediler. Diğerleri de başlarının çaresine baksın diyorlardı. Kış geldi, nerede iş bulalım deyince, 'Gidin pazarda limon satın öyle geçinin' diye cevap verdiler. Kendilerine devrimciyiz diyen bu hainlerin yaptığı, dünyada görülmüş şey değildir. Biz bunu kabul etmedik. Biz para istemiyoruz, greve kararlıyız dedik. İşçi yokluk içinde mücadele ederken meğer beyefendiler pazarlıktaymış. 4 Ağustos'ta sözleşmeyi imzalamışlar bile."

Başka bir işçi, "Hepimiz haklarımızı alıncaya kadar and içtik" diyerek söze karıştı:

"Kararlılığımızı hiç kaybetmedik. Patron 60-60'dan düşük üc-

ELSEL İŞÇİLERİ:

Grevimizi kırmaya kalkan Halit Erdem 4. Bölgeden kovalanmalıdır »

Maden-İş sendikasına bağlı Elsel fabrikasında işçilerin grev kararına karşı patron dolap çevirmeye çalışıyor. Halit Erdem ise burada grev kırıcılığı yapmaktadır.

Grev ilanı asıldıktan sonra patron, makinaları söküp birer ikişer başka yere taşıdı. Bu gidişle fabrikada makina kalmayacak. İşçiler bomboş fabrika binası önünde grev yapar duruma düşecekler. Bir kısım işçiler ve baştemsilci bu durumu 4. Bölge organizatörü Halit Erdem'e bildirdiklerinde, "Kanunen hiç bir şey yapamayız" cevabını aldılar. Yarın öbür gün grev başlayınca patron üretimi başka yerde sürdürmeye devam edecek. O zaman grevin ne kıymeti kala - cak? Grev işçi sınıfının silahıdır. Bu silahı en iyi şekilde kullanmak gerekir.

Bilindiği gibi 4. Bölge eski başkanı Halit Erdem bir süre önce işçiler tarafından alaşağı edilmişti . İşçiler Halit Erdem revizyonistini Kongrede devirdikleri halde, merkezdeki Mehmet Ertürk gibi Rus uşakları onu organizatörlük göreviyle zorla işçilerin başında tutmaya çalışıyorlar. Halit Erdem gibi revizyonist organizatörlerin eline emanet edilen grev silahı, Elsel fabrikasında olduğu gibi işçilere çevrilir. Elsel işçileri makinaların söküIüp alındığı bir grev istemiyorlar. Böyle bir grevi ancak patron ve Halit Erdem istemektedir. Bu yüzden organizatörlüğe işçi sınıfının grev silahını patronlara karşı kullanacak olan işçiler getirilmelidir. Halit Erdem gibileri ise 4. Bölgeden kovalanmalıdır.

GISLAVED İŞÇİLERİ DİYOR Kİ :

«Pirelli, Derby, Goodyear, Uniroyal işçileri bütün işçiler birleşip revizyonist yöneticileri devirelim!»

ret verirse içeri girmeyeceğiz dedik. Aç kalırız bu grevi sürdürürüz dedik. Ama sendika ne yaptı? 60 lira almak şöyle dursun mevcut haklarımızı dahi kaybettirdi. Çünkü sözleşmeyi 1976'nın 10. ayından başlatmadı. Grevde geçen günleri, görüşme süresini tamamen bir kenara attı. Bizim grev günlerimizi yedi. 30-30 lira ücret zammı aldık. Ama kaybettiğimiz günler hesaba vurulunca bu zam da 20 liraya düşüyor. Bunun dışında hiç bir sosyal hak yok. Senelik iznimiz, odunumuz, yakacağımızdan hiç söz yok."

KEMAL TÜRKLER'İN KÂRLI VURGUNU

Sendikacılar temsilcileri alarak bir toplantı yapıyorlar. Toplantıdan sonra temsilciler işçilere "üç gün içinde işe girecekleri, yoksa iş akitlerinin fesholacağını" söylüyorlar. Sonra da "İşte bu hakları kazandık" diye bir kağıt uzatıyorlar. Altında ne imza var ne de resmi bir kayıt. İşçiler daha sonra Bölge Çalışma Müdürlüğüne giderek böyle bir toplu sözleşme imzalanıp imzalanmadığını soruyorlar. Böyle bir toplu sözleşme Bölge Çalışma Müdürlüğüne gelmemiş. Yani Lastik-İş'in aldık dediği ücret zammının alınıp alınmadığı bile belli değil. İşçiler bunu Lastik-İş'e sorunca şu cevabı alıyorlar:

"Bu anlaşmayı biz değil Kemal Türkler imzaladı. Bilmiyoruz."

Ama işçiler kanmıyorlar, bu yalan dolana. Hepsi işin farkında. Şöyle diyorlar:

"Şimdi kabahati birbirlerinin üstüne yıkmaya çalışıyorlar. Siz çocuk mu kandırıyorsunuz? Müdür Şarlan da, 'hayır ben Lastik-İş'le imzaladım' diyor.

"Bu sendikacılar bizi 8,5 milyon liraya sattılar. Pazarlık da şu: Bize sendikanın grev sırasında ödediği parayı, patron sendikaya ödeyecek. Eğer herhangi bir şekilde randıman düşerse patron fabrikayı kapatabilecek. Bizi de dışarı atacaklar. Eğer kabul edip de çalışırsak bize 30 lira, sendikaya 8,5 milyon lira. Sendika ise 'sen benim 8,5 milyonumu ver de ister işçiyi çalıştır, ister at'di-yor."

Revizyonistleri protesto eden Gıslaved işçileri
Mücadelenin başarısı revizyonist zinciri kırmaya bağlıdır

Bir işçi, revizyonist sendikacıların ne mal olduğunu çok güzel anlatıyor:

"Bunlar işçiye, 'biz solcuyuz' deyip, solu gösterip sağdan vurdular. Bunlar böyle alçak adamlar."

Bir kadın işçi atılıyor:

"Biz burada nice mücadeleler verdik. Nice yiğit arkadaşlarımız işten atıldı, vuruldu. Sendikanın bize yaptığı, hem de devrimcilik adına. Biz onların sahte devrimciliğini çok iyi anladık. Siz de yazın ki herkes duysun!"

REVİZYONİST GREV KIRICILAR! NEREDESİNİZ, ÇIKIN MEYDANA

"Kemal Türkler devrimciyim diyor. Neyin devrimcisi?" diye soruyor bir işçi: "O sahtekarın biridir. Kendi menfaatleri için burada yalnız 1000 Gıslaved işçisinin değil, aileleriyle en az 4000 kişinin kanına ekmek doğradılar. O, daireler yaptırıyor işçinin parasıyla. Ama bir gün olur hesabı sorulur. Bir gün olur yerin dibine girerler. Hesap sormaya Merter Sitesine gittik. Kimseyi bulamadık. Yoklar. Kaçıyorlar işçiden. Korkuyorlar... Kemal Türkler'in ettiği laflara baksan, ondan komünist yok. Ama aslında azılı bir işçi düşmanı. 1 Mayıs olaylarında işçinin kanına girenler de bunlardır."

Merter'deki toplantıyı da bir başka işçi anlatıyor:

"Lastik-İş'in Genel Sekreteri Celal Küçük aynı zamanda DİSK Yönetim Kurulu üyesidir. Toplantıda konuşmaya kalktı. Gıslaved işçisi onu yuhaladı. Konuşturmadık o haini. Celal Küçük, 'Amerika'ya karşıyım, faşizm, maşizm' diyor, ama cebinden Amerikan sigarası da eksik olmuyor. Böyle adamları bütün işçilerin tanıması gerekir. Lastik-İş yöneticileri işçiye ihanet içindedir.

"Bunlar devrimcilerin, grev çadırlarını ziyaret etmesini istemiyorlar. Çünkü devrimciler gelir, işçileri uyandırırlar. Onların foyaları meydana çıkar, saltanatları sona erer. 'O zaman biz bu işçileri nasıl kandıracağız?' diye düşünüyorlar.

"Bunlar kongrelerini de şöyle yapıyorlar: Kendilerine karşı olanları delege seçtirmiyorlar. Kendi adamlarını Kongreye getiriyorlar. Bir de dışardan adam getiriyorlar. Hiç delegelikle alakası olmayanları. Böyle adamlara oy verdirip kendilerini seçtiriyorlar. Bunların kökünün sendikadan kazınması lazım.

"Lastik-İş yönetiminde bugün sömürücüler var. Faşistlerden daha beter adamlar var. Eskiden Lastik-İş sendikası ilerici bir sendikaydı. Onun için Kauçuk-İş 'ten çıkıp Lastik-İş'e geçmiştik. Ama şimdi işçiye ihanet ettiler. Devrimciler haklıymış."

GISLAVED'TE İŞÇİ SATIŞINDAN RUSYA'DA VATAN SATIŞINA

Başka bir işçi de şunları ekliyor:

"Bugün işçiye hayrı dokunmayan birisinin vatana ve millete de faydası olamaz. Bak, Kemal Türkler'in apartmanları, arsaları var. Diğerlerinin de öyle. Bize ayda 600 lirayı çok görenler sadece maaş olarak 30 bin lira alıyorlar. Ama biz de artık gerçeği gördük. Bu adamların her birisi bizim paramızla uçağa atlayıp Rusya'ya gidiyor. Ne işi var Kemal Türkler' in Rusya'da? Devrimcilerin dediği doğruymuş. Uşaklık yapıyorlar."

Diğer işçiler de "doğru doğru" diyerek arkadaşlarının konuşmalarını onayladılar.

İşçiler sendika yöneticilerine karşı mücadelede kararlılar. "Sendikamızı kötü yapan bu yöneticilerdir. Onları değiştirmeliyiz" diyorlar.

İşçiler son olarak şunları söylediler:

"Geçen sene Şube Kongresine gittik. Celal Küçük eleştirilere 'Bu Lastik-İş'in ilkelerine aykırıdır. Ben adamın ağzına....' gibi laflar etti. İşçilere küfretti. Kendilerine güveniyorlarsa işçileri de konuştursunlar. Ama bunlar kazanmak için dümen çevirmek zorundadırlar. Şimdi de 'Gıslaved' işçisi istedi, biz de anlaşmayı imzaladık' diyorlarmış. Lastik-İş olsun, DİSK olsun bir yalan dolan kampanyası açmış. diğer işçileri aldatabilmek için. Ama biz Gıslaved işçileri gerçeği biliyoruz. Ve sınıfımıza da anlatacağız. Gıslaved, Pirelli, Derby, Goodyear, Uniroyal işçilerinin birleşmesi lazım. Birleşmeliler ki, bu Celal Küçük devrilsin. İşçi sınıfı düşmanlarının saltanatı yıkılsın."

---

si'nden ve işçi sınıfından duydukları korku da artmaktadır. Rus uşağı Halit Erdem'in Halkın Sesi'ne saldırmasının esas sebebi de budur. Çünkü revizyonist baskı ve zorbalıklara rağmen Halkın Sesi fabrikalardadır. İşçi sınıfı arasında elden ele dolaşmaktadır. Çünkü, Mao Zedung Düşüncesi, makina ve tezgah başında ter döken işçilerin bilincine yerleşiyor. Milli Demokratik Devrimi gerçekleştirecek ve sosyalizme ilerleyecek işçi sınıfına yol gösteriyor. İşte bu yolda ilerleyen işçiler revizyonist zinciri kırma mücadelesine gittikçe daha sıkı sarılıyor.

Kartal Muhabirimiz Bildiriyor:

Otosan işçilerinin direnişi başarıyla sonuçlandı

Bir hafta önce Otosan'da 3500 işçi direnişe geçti. Direnişin sebebi Cevher-İş sendikasının 4 aydan beri sürdürdüğü toplu sözleşme görüşmelerini sürüncemede bırakması ve işçileri bu konuda haberdar etmemesiydi. İşçilerin yıllık izinlerinin verilmemesi ve izin paralarının ödenmemesi bardağı taşıran son damla oldu. Bunun üzerine gece vardiyasında çalışan 500 işçi işi bıraktılar. Ertesi sabah gündüz vardiyasındaki işçiler de direnişe katıldılar. Fabrika önünde toplanan 3500 işçi "hakların mızı mutlaka alacağız, ne alacağımızı da en ince noktasına kadar öğreneceğiz, aksi takdirde işe başlamayız" diyorlar.

Direnişi kırmaya çalışan bazı patron adamları işçilerin kararlı tavrı karşısında kaçıp gitmek zorunda kaldılar. Vehbi Koç'un damadı olan Genel Müdür Erdoğan'ın konuşması da işçiler tarafından yuhalanarak karşılandı. "Boş lafa karnımız tok, haklarımızı istiyoruz" diyen işçiler karşısında çaresiz kalan patron, önce izin parası olarak 1000 lira teklif etti. Fakat işçileri bununla kandıramayınca 3000 liraya çıkarmak zorunda kaldı. Ayrıca saat ücretlerine 2 yıl için 9'ar lira zam yaptı.

Direniş işçilerin başarısıyla sonuçlandı.

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

SİVAS

Hafik'in Düger köyünden 41 köylü:

'Köyümüz halkından 41 yurtsever Yeni Çarlarla 'İşbirliğine' 'Hayır' diyor ve harp gemilerinin boğazlarımızdan geçmemesini istiyor. Her iki süper devletle de işbirliği istemiyoruz. Sömürülerine kesinlikle karşıyız. 'Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye' sloganını söylüyor ve 'sömürüye nihayet, işçiye köylüye özgürlük' diyoruz."

İÇEL

Silifke Akdeniz Seka Müessesesinden 47 işçi ve ayrıca 18 yurttaş:

"İkinci Dünya Savaşından sonra Amerikan emperyalizmi yurdumuzu sömürmüş, emekçi halkımızı pençesi altında inim inim inletmiştir. Son yıllarda gerileyen ABD emperyalizminin yerini Rus emperyalizmi almaya çalışmaktadır. Rusya Demirçelik ve Alüminyum işletmelerimizi, enerji sistemimizi denetimi altına almıştır. Yurdumuza uzanan tüm emperyalist pençeleri kırdığımız gibi, Rus emperyalizminin pençesini de kıracağız. Rusya ile yapılan tüm ikili anlaşmaların feshedilmesini, 'dostluk ve işbirliği' anlaşmasının yapılmamasını istiyoruz."

ÇORUM

Coşkun Paslı (işçi):

"Genel olarak her yerde iki süper devlete, özel olarak da sosyal-emperyalizme çelme takmak ve birleşilebilecek güçlerle birleşmek önemli bir meseledir Kampanyanızı bu taktiğe hizmet ettiğinden yürekten destekliyor, Rusya'yla anlaşmaya 'Hayır' diyorum."

İZMİR - Kiraz

"Kiraz'da Rusya'yla yapılacak işbirliği anlaşmasına karşı kampanya sürdürüyoruz. Kampanyaya katılanların büyük bir kısmının işçi ve ev kadını olması bizi fikirlerimizin doğruluğuna daha da inandırdı. Revizyonistlerin etkisindeki birçok arkadaş bile kampanyaya katıldı. Sosyal-faşistler dar bir çevre içinde tecrit olmuş durumdalar. Topladığımız 33 imzayı dergimize gönderiyoruz."

Kiraz'dan devrimciler

İ.BİLEN'İN S

KADINLARA PASTA!

İstanbul'un Okmeydanı semtinden dergimize mektup gönderen devrimci kadınlar, mahallelerindeki İlerici Kadınlar Derneğinin faaliyetlerini şöyle anlatıyorlar:

"Bundan birkaç ay önce bu çevrede İlerici Kadınlar Derneğinin bir şubesi açıldı. Rusya'yla işbirliğini savunan İKD yöneticileri çevreden destek görmedi. Bunların maddi yönden zorluk çekmemeleri buradaki emekçi kadınları şaşırttı - yor. Bunun üzerine İKD yöneticileri derneğin açılış günü yaptıkları bir konuşmada masrafları işçi sınıfının aidatlarıyla karşıladıklarını söylediler. Bunların DİSK'in kasasındaki işçi aidatlarıyla beslendiklerini herkes biliyor. İşçilerin çoluk çocuğunun nafakasından kestikleri paralarla DİSK'te Rus uşaklığı yaptıkları yetmemiş gibi bir de mahallelerde emekçi kadınları zehirlemeye çalışıyorlar.

Dernek kurulur, kurulmaz bağış ve aidat toplamaya başladılar. Birkaç gün sonra da MESS'e karşı grev yapan işçilere yardım gerekçesiyle bir kampanya açtıklarını bildirdiler. Bu kampanya da destek görmedi. Kadınlara neden yardım etmediklerini sorduğumuzda şu cevabı veriyorlar: 'Baksanıza dikiş kursu yapacağız diye işçilerin aylıklarından kesip makina alıyorlar, sonra da işçilerin bağışlarıyla aldık diyorlar. Bunlara güvenilir mi?'

İKD yöneticileri Hasköy Halk Derneğindeki revizyonistlerden devrimci arkadaşlarımızı öğrenerek onlara iftira ediyorlar. Kız arkadaşlarımızı devrimci oldukları için ailelerine şikayet ediyorlar.

İKD yöneticileri şimdi haftada iki gün okuma yazma kursu, iki gün dikiş kursu ve bir gün de sohbet toplantısı başlattılar. Bu toplantılarda pasta, kek pişirmekten başka bir şey yapmıyorlar. Tabii parası çevredeki kadınlardan sağlanıyor. Bir çay iki lira. Pasta için de her kadın 10 lira veriyor. 'Tatlı yiyip tatlı konuşalım' diyorlar. Yani kimse Rusya'nın adını ağzına almasın, O'nun yurdumuz üzerindeki karanlık emellerinden bahsetmesin istiyorlar. Akılları sıra kadınları pasta ve kekle uyutacaklarını sanıyorlar."

ÇOCUKLARA ŞEKER!

İKD'nin revizyonist yöneticileri emekçi kadınlarımızı pasta ve kekle zehirlemeye çalışırken çocukları da ihmal etmiyorlar. Bunların çocuklar için son buluşu: şeker. Şimdi İstanbul'un Kartal semtinde oturan işçiler arasında son günlerde şu olay konuşuluyor:

İKD, Kartal'ın Gülsuyu mahallesinde bir şube açıyor. Gülsuyu İstanbul'un diğer işçi mahalleleri gibi devrimci bir semt. Çocuklar burada işçi sınıfının devrimci dünyasına gözlerini açıyorlar. Ve daha küçücük yaşlarında devrimci fikirleri öğrenmeye başlıyorlar. Devrimci marşlar ve sloganlar ilkokul sıralarına kadar iniyor. Hatta yaşları 9-12 arasında olan bir grup çocuk bu sloganları sadece sözde bırakmıyor, mahallenin duvarlarına yazıyorlar. Gülsuyu'nda duvarları süsleyen sloganlardan biri şöyle: "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" İmza: "Gülsuyu devrimci çocukları"

Revizyonistler İKD şubesinde faaliyete başlıyorlar. Gazetelerde çıkan şekerle kandırılan çocuk hikayelerinden herhalde çok etkilenmişler. Ellerinde şeker kutusu, suratlarında müşfik (!) bir tebessüm, başlamışlar çocuklara şeker dağıtmaya. Gülsuyulu çocukların revizyonistlere cevabı şu olmuş: Avuçlarına doldurdukları

Avustralya'dan İşçi Mehmet Yıldız:

Halkın Sesi okudum revizyonistlerden nefret ettim

Gazeteniz Halkın Sesi'ne bundan birkaç ay evvel abone olmuştum. Şu anda gazeteniz hakkında gerekli bilgiye sahip oldum. Başta "İlerici Yurtsever Gençlik" gazetesi Halkın Sesi'ni kötü bir yayın organı olarak eleştiriyordu. Buradaki birkaç arkadaş bana "Halkın Sesi tehlikeli gazete, abone olma" dediler. Ama ben ilgi duydum ve abone oldum. Gazeteniz tam benim fikrime göre. Eleştirilerinizi ve yazılarınızı çok beğeniyorum. "İlerici Yurtsever Gençlik" gazetesinin a bonesiydim. Halkın Sesi elime geçince hem İYG'den hem de H. Kurtuluşu'ndan nefret duymaya başladım. İGD'den de nefret ediyorum. Eğer Halkın Sesi'ne abone olmasaydım, Halkın Sesi'ni "CİA'nın Sesi" olarak tanıyacaktım. Şimdi her şey açığa çıkmış bulunuyor. Onlar solculuk adı altında halkı aldatmaya çalışan kuruluşlardır. Gerçek solcu grup varsa Halkın Sesi'dir.

Bir de şunu söylemek isterim. Madem ki bizler iki süper devlete karşıyız, bağımsızlığımızı savunuyoruz, neden Halkın Sesi'nin açmış olduğu kampanyaya katılmayayım? Sizleri bu kampanya için de tebrik ederim.

MC Amerikan emperyalizminden sonra bir de başbelası Rus Çarlarını yurda sokmaya çalışıyor. Her iki ülke de yurdumuzu etkileri altına almak için birbirleriyle yarış ediyorlar. Kampanyayı gönülden destekliyorum.

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

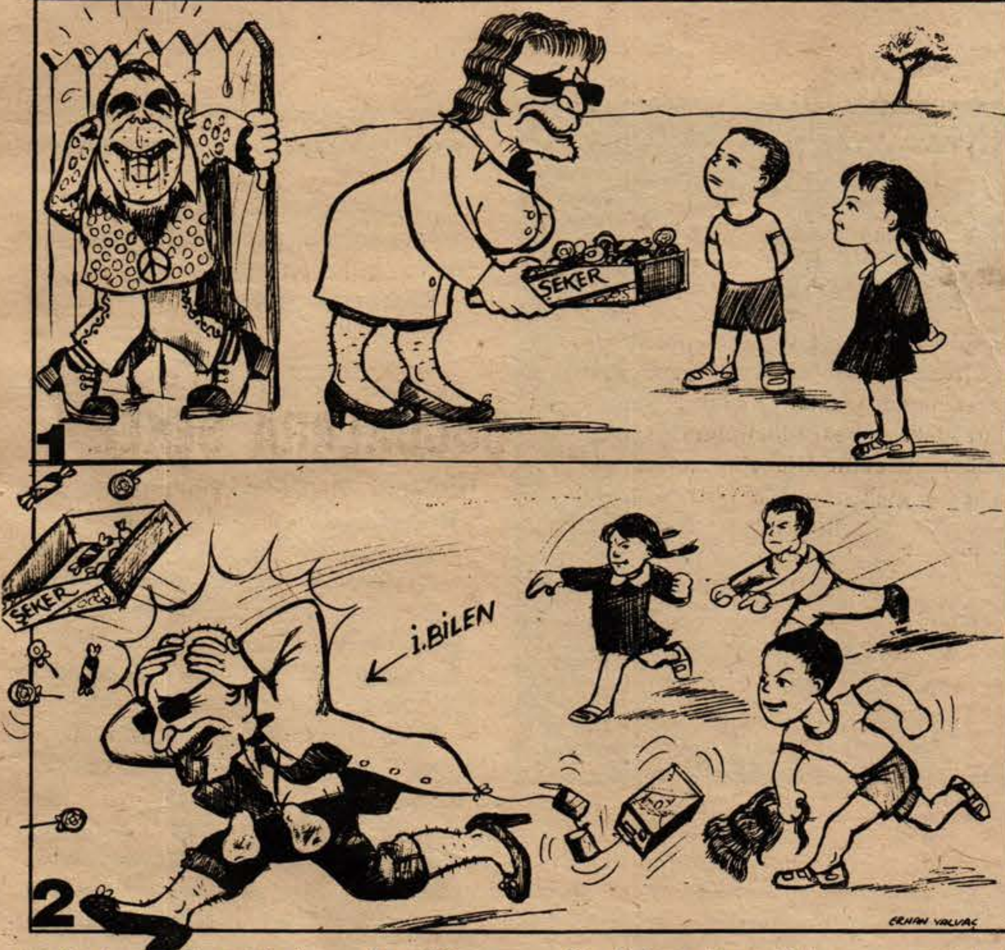
Böylece elimize bugüne kadar ulaşan imza sayısı 74 bin 140'ı buluyor. Bu imzaların illere göre dağılımı ise şöyledir.

İstanbul: Mecidiyeköy'den 44, Kumkapı'dan 26, Üsküdar Dudullu'dan 23, Beykoz'dan 13 ve çeşitli semtlerden 11; Edirne'den 84; Içel: Silifke den 47'si Seka işçilerinden olmak üzere 65, Tarsus'tan 7; Ankara: Seyranbağları'ndan 40 Polatlı'daki Urfalı işçilerden 12; Sivas: Hafik'in Düger köyünden 41; Muğla'dan 36; İzmir: Kiraz'dan 33; Bolu: Düzce'den 31; Samsun'dan 30; Trabzon: içinden 16, Sürmene'den 11; Tokat: Reşadiye'den 24; Kayseri'den 15; Tunceli: Nazimiye'nin Yazgeldi köyünden 11; Konya'dan 10; Çorum'dan: 9: Manisa: Gördes'ten 1 imza.

Bu hafta kampanyamıza 577 yurttaş katıldı. Bu imzaların illere göre dağılımı şöyledir:

İSTANBUL	9496	MALATYA	1924	DİYARBAKIR	785	FRANSA	343
ANKARA	7409	HATAY	1905	ANTALYA	588	TOKAT	341
K.MARAŞ	6290	MUĞLA	1645	ORDU	548	ZONGULDAK	336
İZMİR	6228	KONYA	1641	AYDIN	458	ESKİŞEHİR	325
TUNCELİ	6023	DENİZLİ	1357	BURSA	441	KARS	289
ADANA	4297	BOLU	1141	KAYSERİ	430	ADIYAMAN	239
SİVAS	2743	B.ALMANYA	1081	İSPARTA	413	UŞAK	233
ERZİNCAN	2711	TRABZON	1079	AMASYA	407	ÇEŞİTLİ ŞEHİRLER	3337
G.ANTEP	2606	ELAZIĞ	953	KOCAELİ	392	TOPLAM	74.140
MANİSA	2464	İÇEL	913	BALIKESİR	346		

...ON "TAKTİĞİ"

şekerleri yere atarak bağırmışlar: "Rusya'nın şekerlerini yemeyiz!"

Bu yurdun çocukları on yıl boyunca o- kullarda Amerikan markalı süttozu dağıtan Bayar-Menderesleri tanıdı. "Barış Gönüllüsü" adı verilen Amerikan Casusları bu topraklarda yıllarca cirit attı. Gitmedikleri köy, girmedikleri okul kalmadı. Ne süttozu, ne de "barış" palavraları Amerikan emperyalistlerinin yurdumuz üzerindeki baskı ve sömürüsünü gizleyemedi. Bağımsızlık mücadelesinin en önünde Amerikan markalı mallarla kandırılmaya çalışılan gençlik yer alıyordu.

Şimdi Amerikan süt tozunun yerini İ. Bilen'lerin pasta ve şekerleri alıyor. "Barış Gönüllüleri"nin yerini ise, yine dillerinden "barış" sözcüğünü düşürmeyen revizyonistler dolduruyor. Yani manzara aynı. Fakat yirmi yıl öncesine göre bir şey değişmiş: çocuklar kendilerine şeker uzatan revizyonistlerin suratındaki barış maskesini yırtıyor ve şeker kutusunu kafalarına geçiriyor. Gülsuyulu çocuklar gibi, İ. Bilen revizyonistlerinin şekere bulanmış emperyalist uşağı fikirlerini kimse yutmayacaktır. Ne Moskova'nın şekeri, ne İ. Bilen'in yüzü!

9 yıldır Rus işgali altında yaşayan

ÇEKOSLOVAK HALKI ERGEÇ BAĞIMSIZLIĞA KAVUŞACAKTIR

21 Ağustos 1977 Çekoslovakya'nın Sovyet sosyal-emperyalistleri tarafından işgalinin dokuzuncu yıl dönümüdür. Dupçek yönetiminin Moskova'dan bağımsız bir yol izlemeye başlaması üzerine, Kremlin yöneticileri 1968 başından itibaren Çekoslovakya üzerindeki baskı ve tehditlerini adım adım yoğunlaştırdılar. Ve nihayet 20-21 Ağustos 1968 gecesi... Saat 23.00'de Rus tankları ansızın Çekoslovakya sınırını geçmeye başladılar. Moskova'nın zoruyla harekâta, Doğu Almanya, Polonya ve Macaristan da katıldı. 21 Ağustos sabahı saat 5 te, Çekoslovak partisinin merkez binası kuşatıldı. Saat 7.30 da ise Prag radyosu, "Biraz sonra bu mikrofonlardan yabancı sesler duyacaksınız; bu, Çekoslovak hükümetinin yasal organının artık bizim elimizde olmadığı anlamına gelecektir" diyerek yayınına son verdi. Çekoslovak parti ve hükümet yöneticileri, Rus süngülerinin ucunda istifaya zorlandılar. Yerlerini Husak ve Bilak gibi uşaklar aldı. Ülkenin üzerine karanlık çöktü. O gün bugündür Çekoslovak halkı, tarihin kaydettiği en zalim rejimlerden biri altında yaşıyor.

Böyle bir zulmü, dünyanın hiç bir halkı kabullenmez. Nitekim Çekoslovak halkı da kabul etmemiştir. Çekoslovak halkı, yöneticilerinin teslimiyetine, hainlerin sabotajlarına ve silahsız olmasına rağmen, Sovyet tanklarına karşı ellerinde milli bayraklarıyla, canını dişine takarak direnmiştir.

Dokuz yıl sonra bugün, direniş içten içe, gitgide güçlenerek devam ediyor. Sadece işçiler ve emekçiler değil, halkın her kesimi işgale ve sosyal-faşist zulme karşı çıkıyor. Bu yılın başında yayınlanan Yasa-77 bildirgesi, aydınların eski yöneticilerin, sanatçıların muhalefetini yansıtıyor. Tutuklamalar, işkenceler, sürgünler, işten çıkarmalar direnişin yayılmasını engelleyemiyor.

Türkiye işçi sınıfı ve halkı, Çekoslovak halkı mücadelesinin yanındadır.

BULGARİSTAN'DAKİ
YÜZME YARIŞLARINA KATILAN BİR SPORCUMUZLA GÖRÜŞME:

Sporcu mu? Rus işgal askeri mi?

"Kapitalist bir ülke Bulgaristan. Halk sebze alabilmek için metrelerce kuyruk yapıyor. Yüksek mevki sahiplerine gelince, çalışmadan zevk ve sefa içinde yüzüyorlar." Bundan 15 gün önce Bulgaristan'da yapılan Balkan Yüzme ve Sutopu Şampiyonasına katılan bir sporcumuzla izlenimleri üzerine konuşuyoruz. Sporcumuz öncelikle kendisinin arkadaşından dinlediği bir olayı bize anlatmak istiyor. "Arkadaşım senfoni orkestrasının yönetmeni olan bir Bulgarın evine gitmiş. Yönetmenin karısı üniversitede öğretim üyesi. Gecenin geç saatında tavuk ikram etmişler. Viski ve votka gırla gitmiş. En lüks müzik cihazlarından her türlü müziği dinletmişler." Sporcumuz "genellikle yüksek seviyedekilerin yaşamı hep böyleymiş" diye devam ediyor.

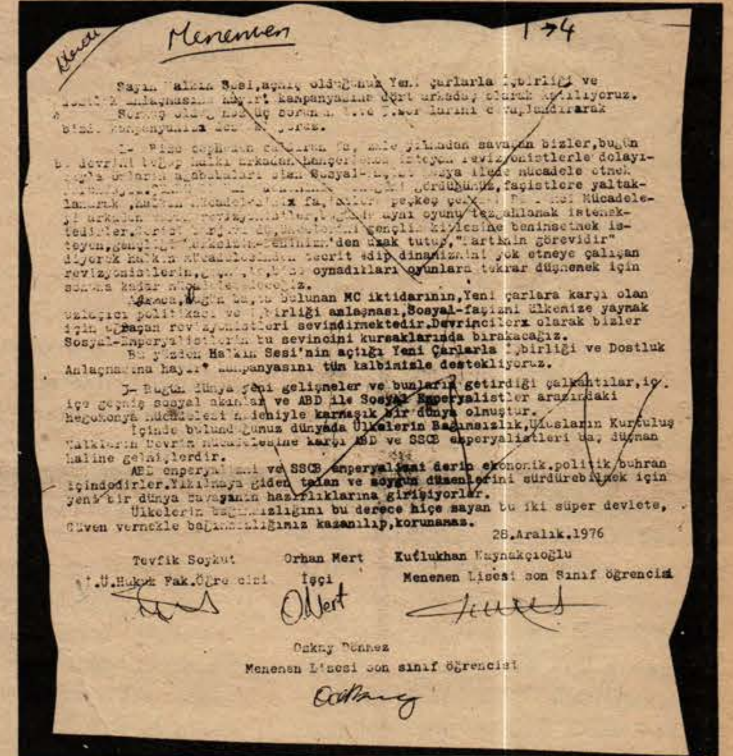
"Her yerde Brejnev'in resimleri asılıydı. Nerdeyse otelin tuvaletine de bir Brejnev resmi asacaklar. Bulgaristan'daki herhangi bir Rus ayrıcalıklı muamele görüyor. Sadece yabancılardan değil. Bulgaristan halkından da ayrıcalıklı. Otelde bir yudum su istesek bulamıyorduk. Ama Rus kafilesinin odalarına durmadan viski ve şampanya taşınıyordu."

"Ahlaksızlık had safhada" diyor genç sporcumuz. Gözleriyle şahit olduğu bir olayı okuyucularımıza duyurmamızı istiyor. "Bir gece kaldığımız otelin koridorlarında gürültüler duyduk. Dışarı çıktık ki koridorda Rus kız sporcularıyla Yugoslav erkek sporcuları çırılçıplak ortalıkta. Yapmadıklarını bırakmıyorlar. Türk takımının idarecileri otel yönetimine telefonla şikayet ettiler. Ama gürültü gene kesilmedi. Bunun üzerine aşağı inerek yarın yarışmaya çıkacağımızı, uyuyamadığımızı bildirdiler. Otel idaresi gürültüyü yapanların kim olduğunu sormuş. "Ruslar" cevabını alınca, 'haydi odalarınıza onlar istediklerini yaparlar' diye bizim yöneticileri terslemişler." İşte emperyalist küstahlığın vardığı nokta budur. Biz Türkiye halkı Amerikan denizcilerinin küstahlıklarını iyi hatırlarız. Yozlukta ve küstahlıkta sosyal-emperyalistler onlardan geri kalmıyor.

Sporcumuza Bulgaristan'da halkın yaşantısı ile ilgili bir soru yöneltiyoruz. Askerlik yapmakta olan iki Türkle konuşabildiğini söylüyor. Askerler "burada cehennem hayatı yaşıyoruz" diye anlatmışlar. Hiç bir ücret vermeden askerlere taş kırdırıyorlarmış. "Halk sefalet içinde, küçük bir azınlık ise zenginlik içinde yaşıyor." diye anlatmışlar. Sporcumuz "Bulgaristan'ın iç yüzü halkla konuşulunca anlaşılıyor" diye sürdürüyor sözlerini. "Ama halk yabancılarla konuşmaya korkuyor."

İşte Brejnevlerin ve onların uşağı Jivkovların halka getirdiği budur. Bulgaristan'ı zincire vurmalarını viski içerek kutlamaktadırlar. Kurdukları sömürü ve zulüm düzeninin üstüne de bir tüy gibi kendi resimlerini dikmektedirler.

İGD'li revizyonistlerin yalanı

Menemen 174

Sayın Halkın Sesi, açmış olduğunuz Yeni Çarlarla İşbirliği ve [illegible] Anlaşmasına hayır! kampanyasına dört arkadaş olarak katılıyoruz. [illegible] üç soruna [illegible] olarak [illegible]

[illegible] savaşan bizler, bugün [illegible] revizyonistlerle dolayı- [illegible] Sosyal-[illegible] ile de mücadele etmek [illegible] gördüğümüz, faşistlere yaltaklanarak [illegible] fa[illegible] peşkeş çe[illegible] Mücadele- [illegible] aynı oyunu tezgahlamak istenek- [illegible] gençlik kitlesine benimsetmek isteyen, gençliği [illegible]'den uzak tutup, "Partinin görevidir" diyerek halkın mücadelesinden tecrit edip dinamizmini yok etmeye çalışan revizyonistlerin, [illegible] oynadıkları oyunlara tekrar düşmemek için sonuna kadar [illegible].

[illegible] bulunan MC iktidarının, Yeni çarlara karşı olan [illegible] politikası ve İşbirliği anlaşması, Sosyal-faşizmi ülkemize yaymak için [illegible] revizyonistleri sevindirmektedir. Devrimciler olarak bizler Sosyal-Emperyalistlerin bu sevincini kursaklarında bırakacağız.

Bu yüzden Halkın Sesi'nin açtığı Yeni Çarlarla İşbirliği ve Dostluk Anlaşmasına hayır kampanyasını tüm kalbimizle destekliyoruz.

3- Bugün dünya yeni gelişmeler ve bunların getirdiği çalkantılar, iç içe geçmiş sosyal akımlar ve ABD ile Sosyal Emperyalistler arasındaki hegemonya mücadelesi nedeniyle karmaşık bir dünya olmuştur.

İçinde bulunduğumuz dünyada Ülkelerin Bağımsızlık, Ulusların Kurtuluş Halkların Devrim mücadelesine karşı ABD ve SSCB emperyalistleri baş düşman haline gelmişlerdir.

ABD emperyalizmi ve SSCB emperyalizmi derin ekonomik, politik buhran içindedirler. Yıkılmaya giden talan ve soygun düzenlerini sürdürebilmek için yeni bir dünya savaşının hazırlıklarına girişiyorlar.

Ülkelerin bağımsızlığını bu derece hiçe sayan bu iki süper devlete, Güven vermekle bağımsızlığımız kazanılıp, korunamaz.

28.Aralık.1976

Tevfik Soykut — [illegible].Ü.Hukuk Fak.Öğrencisi
Orhan Mert — İşçi
Kutlukhan Kaynakçıoğlu — Menemen Lisesi son Sınıf öğrencisi

Ozkay Dönmez — Menemen Lisesi son sınıf öğrencisi

Revizyonist "İlerici Yurtsever Gençlik" dergisi 39'uncu sayısında "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyamızı karalamaya çalışıyor. Dergi Menemen'den Tevfik Soykut adlı öğrencinin, anketimize katılmadığı halde imzasının yayınlandığını iddia etmektedir. Ve dergimizi sahtekarlıkla suçlamaktadır. Tevfik Soykut ve üç arkadaşından gelen 28 Aralık 1976 tarihli mektubun fotokopisini yayınlıyoruz. Mektupta bazı yerler kısaltmak amacıyla tarafımızdan çizilmiştir. Türkiye halkının emperyalistlere karşı mücadele etmek için sahte imzalara, sizin yöntemleriniz olan yalana, dolana ihtiyacı yoktur.

Sosyal-emperyalizme karşı mücadele 40 milyon halkın talebidir.

ÇKP'NİN ZAFERLE SONUÇLANAN 11. KONGRESİNİ SELAMLIYORUZ

Çin Komünist Partisi 11'inci Milli Kongresi 12-18 Ağustos 1977 tarihleri arasında Pekin'de törenle toplandı. ÇKP Merkez Komitesi Başkanı Hua Guo-feng Kongreye başkanlık etti. Kongre, Başkan Hua'nın okuduğu siyasi raporu, Başkan Yardımcısı Yeh Cien-yin'in okuduğu Parti Tüzüğü'nün düzeltilmesi hakkındaki raporu ve ÇKP'nin yeni tüzüğünü oybirliğiyle kabul etti. Kapalı oylama usulüyle, 201 asil üyeden ve 132 yedek üyeden meydana gelen 11'inci Merkez Komitesini seçti. Bu Kongreye bütün ülkedeki 35 milyondan fazla parti üyesini temsil eden 1510 delege katıldı.

Kongrenin basın bildirisinde şunlar açıklanıyor:

"Son Kongre ulu önderimiz ve öğretmenimiz Başkan Mao Zedung 'un ölümünden sonra Partimizin Vang-Çang-Çiang ve Yao'nun Parti Düşmanı Dörtlü Çetesini ezmede büyük zaferler kazandığı bir sırada toplandı. Son Kongre Başkan Mao'nun yüce bayrağını yükseklerde tutarak Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini savunan bir Kongre oldu. Bu Kongre Marksizmi uygulamada birlik isteğinde, açık yürekli ve dürüst olmada sebat etti, Bu, bir birlik kongresi ve bir zafer kongresidir.

"Kongrede Hua Guo-feng yoldaş Başkanlık Divanı Başkanlığına, Yeh Cien-yin, Deng Siao-ping, Li Sien-nien ve Van Dun-sin yoldaşlar başkanlık Divanı Başkan yardımcılıklarına seçildiler, Van Dun-sin yoldaş aynı zamanda Divan Genel Sekreterliğine getirildi.

"Başkan Hua siyasi raporda şunları söyledi: 'Son Kongremiz büyük bir tarihsel görevi üzerine aldı. Bu Başkan Mao'nun yüce bayrağını yükseklerde tutmak, Başkan Mao'nun bize bıraktığı davayı devam ettirmek, Vang-Çang-Çiang-Yao'nun Dörtlü Çetesine karşı mücadelenin tecrübelerini özetlemek, Partinin temel çizgisine bağlı kalmak, proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesinde direnmek, hem parti içindeki hem de dışındaki, hem ülke içindeki hem de dışındaki bütün olumlu etkenleri harekete geçirmek, birleşilebilecek olan bütün güçlerle birleşmek, sınıf mücadelesini esas halka alarak ülkeyi iyi bir biçimde yönetme stratejik kararını gerçekleştirmek ve içinde bulunduğumuz yüzyılın sonundan önce ülkemizi modern ve güçlü ve büyük bir sosyalist ülke halinde inşa etmek uğrunda mücadele etmektir."

"Başkan Hua dört saat süren siyasi raporunda ÇKP içindeki iki çizgi arasındaki 11'inci mücadelenin tecrübelerini özetledi. Başkan Mao'nun proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesi büyük teorisini doğru bir şekilde aydınlattı. Bugünkü mükemmel iç ve dış durumu derin bir biçimde tahlil etti ve Partimizin şimdiki ve önümüzdeki dönem boyunca, sınıf mücadelesini esas halka alarak, ülkeyi iyi yönetmek yolundaki mücadele görevine ışık tuttu.

"Başkan Hua şunları söyledi:

'Dörtlü Çetenin ezilmiş olması, 11 yıldır süregelen Çin'deki ilk Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin zaferle sona erdiğini gösteren bir işaret olmuştur. Şimdi Başkan Mao'nun talimatına uygun olarak istikrar ve birlik sağlamak ve ülkenin her yanında büyük bir düzen kurmak mümkün hale geldi.'

"Başkan Hua ilk Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin Zaferle sona ermesinin hiç de sınıf mücadelesinin sona ermesi anlamına gelmediğini açıkladı ve Başkan Mao'nun öğretilerine bağlı kalarak proletarya diktatörlüğü altında devrimi sonuna kadar sürdürmek çağrısında bulundu.

"Başkan Hua şunları söyledi:

'Çin'in ilk Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin zaferle sona ermesiyle, ülkemizin sosyalist devrimi ve sosyalist inşası yeni bir gelişme dönemine girdi. Durum çok mükemmeldir. Dörtlü Çeteyi açığa çıkarmak ve eleştirmek yolundaki büyük sınıf mücadelesinin ışığında, milli ekonomimizde yeni bir atılım baş göstermektedir. Bilim ve teknik cephesindeki devrim, eğitim devrimi, edebiyat ve sanat devrimi sağlık devrimi gelişmektedir.'

"Başkan Hua Merkez Komitesinin uygun bir zamanda 5'inci Milli Halk Kongresini toplamaya ve aynı zamanda Çin Halk Siyasi Danışma Konseyi'nin 2'nci Milli Komitesini toplantıya çağırmaya karar verdiğini bildirdi.

"Başkan Hua şöyle devam etti:

'Biz ciddi çabalarda bulunarak hem Parti içindeki hem de Parti dışındaki bütün olumlu etkenleri harekete geçirmeli, bütün Parti, bütün ordu ve bütün ülkenin çeşitli milliyetlerden halkının büyük birliğini güçlendirmeli, proletarya diktatörlüğünün sağlamlaştırılması, büyük sosyalist vatanımızın inşası yolunda ortak bir mücadele vermeliyiz.'

"Başkan Hua şöyle devam etti:

'Biz proleter enternasyonalizmini savunmalı ve başkan Mao'nun uluslararası alandaki devrimci çizgisini uygulamaya devam etmeliyiz. Bugün devrime yolaçan etkenlerin sürekli olarak artmasının yanısıra savaşa yol açan etkenler de gözle görülür bir biçimde artmaktadır. Sovyetler Birliği ve Birleşik Amerika yeni bir dünya savaşının kaynağıdırlar. Özellikle Sovyet sosyal-emperyalizmi çok daha tehlikelidir. Çeşitli ülkelerin halkları uyanıklıklarını arttırarak sımsıkı birleşmeli ve kararlılıkla mücadele etmelidirler. Başkan Mao'nun Üç Dünya Teorisi uluslararası durumun günümüzdeki genel yönelimini gösterdi, kimlerin devrimin temel güçleri, kimlerin başdüşmanlar ve kimlerin kazanılması ve birleştirilmesi mümkün ara güçler olduğunu belirledi. Bu, uluslararası proletaryanın dünya çapındaki sınıf mücadelesinde başdüşmanlara karşı en geniş bir birleşik cephe kurarak, birleşilebilecek bütün güçlerle birleşilmesini sağlayabilir. Bu, uluslararası proletaryanın çağımızdaki doğru stratejik ve taktik formülüdür ve proletaryanın uluslararası mücadeledeki sınıf çizgisidir.'

Başkan Hua raporunda, sınıf mücadelesini esas halka alarak ülkeyi iyi bir biçimde yönetme yolundaki 8 başlıca mücadele görevine ışık tuttu. Bu görevler şunlardır: 'Dörtlü Çeteyi açığa çıkarmak ve eleştirmek için açılan büyük mücadeleyi sonuna kadar sürdürmek, Partinin sağlamlaştırılmasını ve inşasını güçlendirmek, Partinin bütün kademelerindeki yönetici gruplarını iyi bir biçimde düzenlemek, devrime sarılarak üretimi arttırmak ve milli ekonomiyi ilerletmek, kültür ve eğitim alanındaki devrimi başarıyla sürdürerek sosyalist kültür ve eğitim davasını var gücümüzle geliştirmek, halkın devlet cihazını güçlendirmek, demokrasiyi geliştirerek demokratik merkeziyetçiliği sağlamlaştırmak, etraflı planlamak ve her şeyi hesaba katmak ve kapsamlı düzenlemeler yapmak ilkesini uygulayarak sosyalizmi inşa etmek için bütün olumlu güçleri harekete geçirmek'

"Başkan Hua daha sonra şunları belirtti:

'Dörtlü Çeteyi açığa çıkartıp eleştirmek hâlâ iki sınıf ve iki yol arasındaki mücadelenin odak noktasıdır. Bu mücadeleye sarılmak demek, esas halkaya sarılmak demektir.'

"Başkan Hua'nın okuduğu rapor zaman zaman alkış tufanıyla kesiliyordu.

"Daha sonra Başkan Yardımcısı Yeh Cien-yin hararetli alkış sesleri arasında ÇKP Merkez Komitesi adına Parti Tüzüğünün Değiştirilmesi Hakkındaki Raporu okudu. Delegeler Başkan Hua'nın ve Başkan Yardımcısı Yeh Cien-yin'in raporlarını ve değiştirilmiş Parti Tüzüğü Taslağını ciddi ve hararetli bir biçimde tartıştılar. Delegeler gönül rahatlığı içinde fikirlerini serbestçe dile getirdiler. Canlı bir hava içinde geçen Kongrede Partinin iyi gelenekleri ve çalışma tarzı geliştirildi.

"Başkan Yardımcısı Deng Siao-ping Kongrenin kapanış konuşmasını yaptı ve şunları söyledi: 'Bu Kongre Başkan Mao'nun devrimci çizgisini kapsamlı ve düzgün bir biçimde hayata uygulayan, Partimizin iyi geleneklerini, çalışma tarzını canlandıran ve geliştiren, ülkemizin sosyalist devrimi ve sosyalist inşasını yeni bir gelişme dönemine ulaştıran bir kongre olarak Partimizin şanlı tarihine geçecektir.'

"Başkan Yardımcısı Deng Siao-ping, tüm Partiyi, tüm orduyu ve tüm ülkenin çeşitli milliyetlerden halkını, Başkan Mao'nun yüce bayrağını yükseklerde tutarak savunmaya, Başkan Mao'nun bıraktığı davayı devam ettirmeye ve başta Hua Guo-feng yoldaş olmak üzere Parti Merkez Komitesinin etrafında daha sıkı bir biçimde birleşerek, proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmede sebat etmeye, hem Parti içindeki hem de dışındaki, hem ülke içindeki hem de dışındaki bütün olumlu etkenleri harekete geçirerek, sınıf mücadelesini esas halka alarak ülkeyi iyi bir biçimde yönetme stratejik kararını gerçekleştirmek, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırmak ve içinde bulunduğumuz yüzyılın sonundan önce ülkemizi modern ve güçlü bir büyük sosyalist ülke halinde inşa etmek ve insanlığa oldukça büyük katkıda bulunmak yolunda gayretle mücadele etmeye çağırdı."

Türkiye proletaryası ve halkımız kardeş Çin halkının önderi Çin Komünist Partisinin 11'inci Kongresinin zaferlerini selamlar. Çin Komünist Partisi, Başkan Mao'nun ölümünden sonra Hua Guo-feng yoldaşın önderliğindeki Merkez Komitesi etrafında kenetlenmiş ve Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini kararlılıkla sürdürmüştür. Hua Guo-feng yoldaşın önderliğindeki Çin Komünist Partisi Parti düşmanı Dörtlü Çeteyi ezmiş ve Çin'in renginin kızıl kalmasını sağlamıştır.

Bu zafer dünya çapında önem taşıyan büyük bir zaferdir.

Türkiye proletaryası ve halkımız kardeş Çin halkının ve Çin Komünist Partisinin Başkan Hua'nın önderliğinde, Başkan Mao'nun devrimci çizgisini sürdüreceğine ve daha birçok zafer kazanacağına yürekten inanıyor.